

Sygn. akt: II AKa 23/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Witold Mazur (spr.)
Sędziowie	SSA Alicja Bochenek SSO del. Arkadiusz Cichocki
Protokolant	Iwona Olszówka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bielsku-Białej Zbigniewa Twardowskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2018 r. i 11 stycznia 2019r. sprawy:

1. A. G., syna S. i J., ur. (...) w P.,

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych;

2. B. G., syna A. i E., ur. (...) w B.,

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych;

3. S. W., syna J. i A., ur. (...) w C.,

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. i innych;

4. R. S., syna M. i J., ur. (...) w K.,

oskarżonego z art. 258§1 kk, art. 271§3 kk, 273 kk oraz art. 18§3 kk w zw. z art. 296§1,2, 3 kk przy zast. art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk;

5. J. G. (1), córki F. i U., ur. (...) w S.,

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k. i innych;

na skutek apelacji prokuratora, obrońców oskarżonych oraz oskarżonego A. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 03 lipca 2017 roku, sygn. akt III K 33/09,

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w stosunku do oskarżonego A. G. w ten sposób, że:

- uzupełnia opis przypisanego mu czynu i ustala, iż kierował wraz z oskarżonym B. G. zorganizowaną grupą przestępczą,

- przyjmuje, iż swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k.,

- przyjmuje za podstawę prawną wymiaru kary przepis art. 258 § 3 k.k.,

II. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 7 w stosunku do oskarżonego B. G. w ten sposób, że:

- uzupełnia opis przypisanego mu czynu i ustala, iż kierował wraz z oskarżonym A. G. zorganizowaną grupą przestępczą,

- przyjmuje, iż swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k.,

- przyjmuje za podstawę prawną wymiaru kary przepis art. 258 § 3 k.k.,

III. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 14 i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowania sądowe w stosunku do oskarżonego S. W. o ten czyn oraz w tej części kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,

IV. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 15 w stosunku do oskarżonego S. W. w ten sposób, że eliminuje z opisu czynu sformułowanie „opisanej w pkt 14”,

V. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 16 w stosunku do oskarżonego S. W. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności,

VI. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 18 i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie sądowe w stosunku do oskarżonego R. S. o ten czyn oraz w tej części kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa,

VII. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 19 w stosunku do oskarżonego R. S. w ten sposób, że eliminuje z opisu czynu sformułowanie „opisanej w pkt 18”,

VIII. uchyla zaskarżony wyrok w punktach 20, 21 i 22 w stosunku do oskarżonego R. S. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności, jej warunkowego zawieszenia i dozoru kuratora sądowego,

IX. na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej w punkcie 19 wyroku kary pozbawienia wolności oskarżonemu R. S. warunkowo zawieszają na okres lat 4 (czterech) tytułem próby,

X. na mocy art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego R. S. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

XI. uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 31 w stosunku do oskarżonych A. G. i B. G. w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k.,

XII. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych A. G., B. G., S. W., R. S. i J. G. (1) utrzymuje w mocy,

XIII. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) na rzecz adwokata A. M. (Kancelaria Adwokacka w B.) kwotę 1.033,20 zł (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote i dwadzieścia groszy) tytułem kosztów obrony z urzędu oskarżonego R. S. w postępowaniu odwoławczym;

XIV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa opłaty za II instancję od:

- oskarżonego A. G. w kwocie 10.400 zł (dziesięć tysięcy czterysta złotych);
 - oskarżonego B. G. w kwocie 10.400 zł (dziesięć tysięcy czterysta złotych);
 - oskarżonej J. G. (1) w kwocie 320 zł (trzysta dwadzieścia złotych);
 - oskarżonego S. W. opłatę za I i II instancję w kwocie 4.300 zł (cztery tysiące trzysta złotych);
 - oskarżonego R. S. opłatę za I i II instancję w kwocie 580 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych);
- oraz wydatki od każdego z nich w częściach ich dotyczących.

SSO del. Arkadiusz Cichocki SSA Witold Mazur SSA Alicja Bochenek

Sygn. akt II AKa 23/18

UZASADNIENIE

1. A. G. został oskarżony o to, że :

I. w okresie od stycznia 2001r. do sierpnia 2003r. w B. i innych

miejsowościach na terenie kraju, jako Pełnomocnik Generalny firmy (...) S.A. w B., kierował wraz z B. G. zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził B. G. Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...), (...) Spółki Akcyjnej (...) G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W., oraz inne nieustalone osoby,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.,

II. w okresie od stycznia 2001r. do sierpnia 2003r. w B., jako Pełnomocnik Generalny firmy (...) i z tego tytułu będąc zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad prawidłowym i zgodnym z celem gospodarczym funkcjonowaniem wymienionej spółki, przyjął fikcyjne faktury VAT wystawione na rzecz firmy (...) S.A. na usługi oraz sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z n/w firm:

1. fakturę VAT nr (...) z dnia 27.09.2001 roku wystawioną przez Usługi Budowlane (...) na „roboty budowlane (dach, kominy)” na kwotę brutto 4.880,00 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G.,

2. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.03.2002 roku wystawioną przez Usługi (...) na „montaż filtrów na obiekcie (...) S.A.” na kwotę brutto 915,00 zł, przy czym usługa ta została wykonana w budynku prywatnym A. G.,

3. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2001 roku wystawioną przez Usługi Budowlane (...) na „roboty ogólnobudowlane” na kwotę brutto 29.280 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym przy ul. (...) w B.,

4. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2002r. wystawioną przez (...) na „prostowarkę drutu z oprzyrządowaniem F 4.8 i prostowarka drutu z oprzyrządowaniem F 6.10” na kwotę brutto 305.000,00 zł;

5. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.11.2001 r. wystawioną przez (...) na „konstrukcje stalowe, regały, walcarkę PE WE plus Oprzyrządowanie, walcarka A. +oprzyrządowanie” na kwotę brutto 292.800,00 zł;

6. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.10.2001 r. wystawioną przez (...) na „sprzedaż wyposażenia: komputer, stół konferencyjny” na kwotę brutto 5.990,20 zł;
7. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2001 r. wystawioną przez (...) na „opłatę za przechowywanie towaru miesiąc 01 czynsz dzierżawy” na kwotę brutto 1.098,00 zł;
8. fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;
9. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptację składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
10. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
11. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi, Przystawienie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
12. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
13. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
14. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurówcu (demontaż starej instalacji)”;
15. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
16. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt.1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
17. fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
18. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;
19. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
20. fakturę nr (...) z dnia 06.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;
21. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
22. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
23. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;

24. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...);
25. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawianą przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniami Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;
26. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
27. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
28. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...);
29. fakturę VAT nr (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
30. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
31. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
32. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...);
33. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...)- przenośnik”;
34. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...);
35. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 79.300,00 zł na „modernizację węzła ciepłego”;
36. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.943,84 zł na „usługi krajowego transportu do 3,5 tony elementy (...);
37. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typu (...). Transport elementów naprawczych”;
38. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typ (...) sztuk 3. Transport elementów naprawczych”
39. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 2.922,23 zł. na „łańcuch od zaw. gaz. przewód (...);
40. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 14.640,00 zł na „odśnieżanie zakładu zgodnie z umową”;
41. fakturę VAT nr (...) z dnia 17.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 40.312,20 zł na sprzedaż „akcesoriów elektrycznych – 12 pozycji”;

42. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.11.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 61.632,72 zł na sprzedaż matryc i szcęk – łącznie 18 pozycji;
43. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 na zakup „kompresora (...) sterownik mikroprocesory i kompresor (...)sterownik mikroprocesory”
44. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;
45. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;
46. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przygotowanie (...) do monitorowania obiektów przez I.”;
47. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 128.100,00 zł na „modernizację maszyn (...), (...)”;
48. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
49. fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;
50. fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;
51. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;
52. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;
53. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł., na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;
54. fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców + segmenty”;
55. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł na „przebudowę sanitariatów na hali produkcyjnej”;
56. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 366.000,00 zł na „likwidację składowiska stali i budowa (...);
57. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „likwidację rampy kolejowej – częściowa adaptacja na parking samochodowy”;
58. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 zł na „adaptację portierni pod sklep firmowy”;
59. fakturę nr (...) z dnia 17.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „wykonanie terenów zielonych wokół hali”;

60. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „adaptację pomieszczeń dla potrzeb działu sprzedaży – wymiana okien”;

61. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „częściową naprawę dachu na hali produkcyjnej”;

62. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł „wymianę instalacji powietrznej, wodnej i gazowej”;

63. fakturę VAT nr (...) z dnia 17.04.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „modernizację rowkarek szt. 2 i walcarek szt. 2. Transport drogowy (przewóz urządzeń)”;

64. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), (...), (...), norma (...), (...), (...)”;

65. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...)”;

66. fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;

67. fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 28.548,00 zł na „usuwanie awarii napędu walcarki (...)”;

68. fakturę VAT nr (...) z dnia 03.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 20.618,00 zł na „wymianę grzałek oraz rur osłonowych na piecu hartowniczym (...)”;

69. fakturę VAT nr (...) z dnia 05.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 39.650,00 zł na remont układu wybijania oraz sprzęgła podawania matrycy tłoczarka dwuuderzeniowa (...)”;

70. fakturę VAT nr (...) z dnia 07.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 19.032 zł na „remont transportera wyrobu oraz przekładni napędu filtra magnetycznego oleju. (...)”;

71. fakturę VAT nr (...) z dnia 09.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 22.204,00 zł na „remont przenośnika taśmowego oraz zsypu wyrobów. Tłoczarka wielonarzędziowa (...)”;

72. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 15.860,00 zł na „regenerację matryc skrawających (...) 30 szt.”

73. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 42.700,00 zł na „remont modernizacyjny matryc, Tłoczarka (...)”;

74. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 34.843,20 zł na „remont kapitalny (...)”;

75. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont i modernizacja tłoczarki (...)”;

76. fakturę VAT nr (...) z dnia 19.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.370,00 zł na „remont wózków”;

77. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż sprzężarki”;

78. fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „usługę transportową, remont maszyny (...)”;

79. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 67.100,00 zł na „remont i modernizację tłoczarki (...);”;
80. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 1.600,00 zł na „sprzedaż pojemnika metalowego”;
81. fakturę VAT NR (...) z dnia 29.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 141.803,32 zł na „remont pomieszczeń II piętra budynku biurowca zgodnie z kosztorysem”;
82. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.07.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 54.900,00 zł na „regaly sklepowe szt. 1”;
83. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.07.2001 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 670.175,20 zł na „automatyczną tłocznice nakrętek (...), numer fabryczny (...), rok produkcji (...) używana”;
84. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 245.825,19 zł „dotyczy umowy nr (...) czynsz: 8 za miesiąc lipiec 2002 gwinciarko-walcarka”;
85. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.08.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 120.000,00 zł na „1.Gwinciarko.walcarka typ (...) z oprzyrządowaniem, 2. Gwinciarko.walcarka typ (...) z oprzyrządowaniem”;
86. fakturę VAT nr (...) z dnia 06.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.498,86 zł „dotyczy umowy nr (...) czynsz: 10 za miesiąc wrzesień 2002 gwinciarko-walcarka”;
87. fakturę nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 180.438,00 zł na „modernizację tłoczarki śrub (...);”;
88. fakturę nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn (...) i (...) 2 szt. Usługi transportowe (przewóz elementów naprawczych)”;
89. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „wykonanie modernizacji maszyn (...) sztuk 5”;
90. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 8.784,00 zł na „przygotowanie terenu pod budowę sklepu firmowego”;
91. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.638,40 zł, na „remont i modernizację instalacji sanitarnej, wyburzenie szamba, oczyszczenie kanałów”;
92. fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.443,20 na „roboty remontowo-budowlane”;
93. fakturę VAT nr (...) z dnia 22.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.764,06 zł na „roboty remontowo-budowlane”;
94. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 9.760,00 na „wykonane roboty remontowo- budowlane zgodnie ze zleceniem”;
95. fakturę VAT nr (...) z dnia 08.10.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 6.283,00 zł na „prace na budynku socjalnym, w zakresie zerwania pokrycia dachowego”;
96. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.10.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 7.076,00 zł na „prace na budynku socjalnym, dotyczące demontażu i oczyszczenia kanalizacji odpływowej. Obmurowanie kominów.”;

97. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.10.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 10.528,60 zł na „prace na budynku socjalnym, wymurowanie cokołów, odkrycie zacieków na ścianach zewnętrznych budynku”;

98. fakturę VAT nr (...) z dnia 16.11.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 7.137,00 zł na ułożenie pokrycia dachowego na budynku socjalnym”;

99. fakturę VAT nr (...) z dnia 22.11.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 3.843,00 zł na „prace związane z odgrzybianiem ścian wewnątrz budynku”;

100. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.11.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 2.562,00 zł na „zamurowanie drzwi wejściowych i prace uszczelniające”;

101. fakturę VAT nr (...) z dnia 07.12.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 7.625,00 zł na „kopanie rowu i doprowadzenie ciepłej wody do portierni”;

102. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.12.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 5.124,00 zł. na „malowanie korytarza, naprawianie drzwi oraz czyszczenie schodów”;

103. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.12.2001 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 4.514,00 zł na „wykonanie podłogi zakresie wypożyczalni narzędzi”;

104. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.01.2002 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 8.930,40 zł na „prace związane z przeniesieniem szatni męskiej”;

105. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2002 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 5.978,00 zł na „prace remontowe wykonane zakresie wymiennikowi ciepła”;

106. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.02.2002 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 9.516,00 zł na „prace związane z demontażem wentylacji nawiewnej na hali”;

107. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.02.2002 r. wystawioną przez PHU (...) na kwotę brutto 4.209,00 zł na „modernizację hali oraz malowanie pieca hartowniczego (...)”;

108. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.03.2002 r. wystawioną przez PHU (...) – na kwotę brutto 1.464,00 zł na „prace związane z malowaniem regałów oraz wyburzeniem ścian działowych”.

na łączną kwotę nie mniejszą niż 8.700.344,10 zł wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, a które to faktury zostały zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 8.700.344,10 zł, co stanowiło mienie wielkiej wartości,

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

III. w okresie od stycznia 2001r., do 2002r. w B., jako Pełnomocnik Generalny firmy (...) z siedzibą w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groził T. K. oraz P. O., współudziałowcom firmy (...) Sp. z o.o., z tego tytułu będących upoważnionymi do wystawiania faktur VAT, popełnieniem przestępstwa na ich szkodę, groził im doprowadzeniem do utraty zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej, spowodowaniem zadłużenia, niewypłacalności i w konsekwencji zniszczeniem przedmiotowej firmy, które to groźby wzbudziły w nich uzasadnioną obawę że będą spełnione, zmusił ich do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne na fikcyjną sprzedaż i usługi na rzecz firmy (...), poprzez wystawienie i podpisanie fikcyjnych faktur VAT, a to:

- faktury VAT nr (...) z dnia 31.01.2002 r. na „prostowarkę drutu z oprzyrządowaniem F 4.8 i prostowarka drutu z oprzyrządowaniem F 6.10” na kwotę brutto 305.000,00 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 30.11.2001 r. na „konstrukcje stalowe, regały, walcarka (...) Oprzyrządowanie, walcarka (...) + oprzyrządowanie” na kwotę brutto 292.800,00 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 30.10.2001 r. „sprzedaż wyposażenia: komputer, stół konferencyjny...” na kwotę brutto 5.990,20 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 31.01.2001 r. na „opłata za przechowywanie towaru miesiąc styczeń czynsz dzierżawa” na kwotę brutto 1.098,00 zł;

na łączną kwotę 604.888,20 zł, mając świadomość, iż do transakcji i usług zawartych w niniejszych fakturach faktycznie nie doszło, a nadto nakłaniał wymienionych do założenia firmy, która miałaby prowadzić przestępczą działalność, polegającą na wystawianiu faktur za fikcyjne usługi i sprzedaż na rzecz firmy (...) S.A., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na kategoryczną odmowę ze strony T. K. i P. O.,

tj. o przestępstwo z art. 191§1 k.k. i art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§1 i 3 k.k. i art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. przy zastosowaniu art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

IV. w okresie od 5 marca 2001 roku do 31 marca 2003 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, w ten sposób, że J. G. (1) poleciła S. N., R. N., A. B. (2), A. S. (1) i M. M. (1), aby wystawiły i podpisały faktury VAT kosztowe z Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) sp. z o.o. z/s w B. na usługi rzeczywiście nie wykonane na rzecz firmy (...) SA z siedzibą w B., a następnie dostarczyła niniejsze faktury do przedmiotowej firmy w zamiarze, zaś A. G. jako osoba zobowiązana do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy przez niedopełnienie ciężących na nim obowiązków wyrządził jej znaczną szkodę majątkową na podstawie n/w fikcyjnych faktur VAT, a to:

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) Sp. z o.o.” na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł,

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „czynsz inicjalny zgodnie z umową” na kwotę brutto 14.884,00 zł,

- nr (...) z 02.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł,

- nr (...) z 05.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „analizę stanów magazynowych w narzędziowni” na kwotę brutto 2.440,00 zł,

- nr (...) z 23.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „malowanie ścian i ustawianie regałów w wypożyczalni narzędzi zgodnie ze zleceniem” na kwotę brutto 9.150,00 zł,

- nr (...) z 31.12.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę budowlaną wg załącznika” na kwotę brutto 19.520,00 zł,

- nr (...) z 12.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „naprawę sieci wodociągowej” na kwotę brutto 14.640,00 zł,

- nr (...) z 20.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługi budowlane zgodnie z umową (zaliczka)” na kwotę brutto 366.000,00 zł,

- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 6.100,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „pr.rem.mod.pom.soc.IIp.A.” na kwotę brutto 61.000,00 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31-01-2003 r. wystawiona przez (...) sp. z o.o.” na „regenerację narzędzi, x-regeneracja, na kwotę brutto 73.200,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 122.000,00 zł,
- nr (...) z dnia 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę transportową” na kwotę brutto 34.563,30 zł,
- (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „nakłady inwestycyjne” na kwotę brutto 122.000,00 zł,
- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „kafelkowanie” na kwotę brutto 18.910,00 zł,
- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „wykonanie pokoju socjalnego” na kwotę brutto 46.360,00 zł,

w kwocie łącznej 915.891,30 zł wiedząc, że są to faktury fikcyjne, oraz, że nie doszło do realizacji prac i transakcji wymienionych w przedmiotowych fakturach, a które to dokumenty zostały zaewidencjonowane w dokumentacji księgowej firmy (...) S.A. i na ich podstawie obciążono majątek spółki, wyrządzając szkodę w mieniu spółki,

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. B. G. został oskarżony o to, że :

V. w okresie od stycznia 2001 r. do sierpnia 2003 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju , jako Prezes Zarządu Firmy (...) S.A. w B., kierował wraz z A. G. zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził B. G. - Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...), A. G. – Generalny Pełnomocnik Spółki Akcyjnej (...) G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), Konrad Ziemia – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W., oraz inne nieustalone osoby,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

VI. w okresie od stycznia 2001 r. do sierpnia 2003 r. w B., jako Prezes Zarządu firmy (...), i z tego tytułu będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą przedmiotowej spółki, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku nadzoru nad prawidłowym i zgodnym z celem gospodarczym funkcjonowaniem wymienionej spółki, przyjął fikcyjne faktury VAT wystawione na rzecz firmy (...) S.A. na usługi oraz sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z n/w firm:

1. fakturę VAT nr (...) z dnia 27.09.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty budowlane (dach, kominy)” na kwotę brutto 4.880,00 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G.,
2. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.03.2002 roku wystawioną przez (...) na „montaż filtrów na obiekcie (...) S.A.” na kwotę brutto 915,00 zł, przy czym usługa ta została wykonana w budynku prywatnym A. G.,

3. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty ogólnobudowlane” na kwotę brutto 29.280 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym przy ul. (...) w B.,
4. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2002r. wystawioną przez (...) na „prostowarkę drutu z oprzyrządowaniem (...) i prostowarkę drutu z oprzyrządowaniem (...)” na kwotę brutto 305.000,00 zł;
5. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.11.2001 r. wystawioną przez (...) na „konstrukcje stalowe, regały, walcarkę (...) Oprzyrządowanie, walcarka (...) +oprzyrządowanie” na kwotę brutto 292.800,00 zł;
6. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.10.2001 r. wystawioną przez (...) na „sprzedaż wyposażenia: komputer, stół konferencyjny” na kwotę brutto 5.990,20 zł;
7. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2001 r. wystawioną przez (...) na „opłatę za przechowywanie towaru miesiąc 01 czynsz dzierżawy” na kwotę brutto 1.098,00 zł;
8. fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;
9. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptację składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
10. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
11. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi. Przesłanie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
12. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
13. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
14. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurcu (demontaż starej instalacji)”;
15. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
16. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt.1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
17. fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
18. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;
19. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
20. fakturę nr (...) z dnia 06.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;

21. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
22. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
23. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
24. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
25. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawianą przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniem Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;
26. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
27. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
28. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...)”;
29. fakturę VAT nr (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
30. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
31. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
32. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...)”;
33. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...) - przenośnik”;
34. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...)”;
35. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 79.300,00 zł na „modernizację wężła ciepłego”;
36. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.943,84 zł na „usługi krajowego transportu do 3,5 tony elementy (...)”;
37. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typu (...). Transport elementów naprawczych”;
38. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typ (...) sztuk 3 Transport elementów naprawczych”;

39. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 2.922,23 zł na „łańcuch od zaw. gaz. przewód (...);
40. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 14.640,00 zł na „odśnieżanie zakładu zgodnie z umową”;
41. fakturę VAT nr (...) z dnia 17.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 40.312,20 zł na sprzedaż „akcesoriów elektrycznych – 12 pozycji”;
42. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.11.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 61.632,72 zł na sprzedaż matryc i szczęk – łącznie 18 pozycji;
43. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 zł na zakup „kompresora (...) sterownik mikroprocesory i kompresor (...) sterownik mikroprocesory”;
44. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;
45. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;
46. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przygotowanie (...) do monitorowania obiektów przez I.”;
47. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 128.100,00 zł na „modernizację maszyn (...), (...);
48. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
49. fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;
50. fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;
51. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;
52. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;
53. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł., na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;
54. fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców + segmenty”;
55. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł na „przebudowę sanitariatów na hali produkcyjnej”;
56. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 366.000,00 zł na „likwidację składowiska stali i budowa (...)

57. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „likwidację rampy kolejowej – częściowa adaptacja na parking samochodowy”;
58. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 zł na „adaptację portierni pod sklep firmowy”;
59. fakturę nr (...) z dnia 17.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „wykonanie terenów zielonych wokół hali”;
60. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „adaptację pomieszczeń dla potrzeb działu sprzedaży – wymiana okien”;
61. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „częściową naprawę dachu na hali produkcyjnej”;
62. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł „wymianę instalacji powietrznej, wodnej i gazowej”;
63. fakturę VAT nr (...) z dnia 17.04.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „modernizację rowkarek szt. 2 i walcarek szt. 2 Transport drogowy (przewóz urządzeń)”;
64. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), (...), (...), norma (...), (...), (...)”;
65. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...)”;
66. fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;
67. fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 28.548,00 zł na „usuwanie awarii napędu walcarki (...)”;
68. fakturę VAT nr (...) z dnia 03.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 20.618,00 zł na „wymianę grzałek oraz rur osłonowych na piecu hartowniczym (...)”;
69. fakturę VAT nr (...) z dnia 05.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 39.650,00 zł na remont układu wybijania oraz sprzęgła podawania matrycy tłoczarka dwuuderzeniowa (...)”;
70. fakturę VAT nr (...) z dnia 07.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 19.032 zł na „remont transportera wyrobu oraz przekładni napędu filtra magnetycznego oleju. Tłoczarka (...)”;
71. fakturę VAT nr (...) z dnia 09.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 22.204,00 zł na „remont przenośnika taśmowego oraz zsypu wyrobów. Tłoczarka wielonarzędziowa (...)”;
72. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 15.860,00 zł na „regenerację matryc skrawających (...) 30 szt.”;
73. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 42.700,00 zł na „remont modernizacyjny matryc, Tłoczarka (...)”;
74. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 34.843,20 zł na „remont kapitalny (...)”;

75. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont i modernizacja tłoczarki (...);”
76. fakturę VAT nr (...) z dnia 19.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 10.370,00 zł na „remont wózków”;
77. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż sprężarki”;
78. fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „usługę transportową, remont maszyny (...);”
79. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 67.100,00 zł na „remont i modernizację tłoczarki (...);”
80. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 1.600,00 zł na „sprzedaż pojemnika metalowego”;
81. fakturę VAT NR (...) DNIA 29.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 141.803,32 zł na „remont pomieszczeń II piętra budynku biurowca zgodnie z kosztorysem”;
82. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.07.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 54.900,00 zł na „regaly sklepowe szt. 1”;
83. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.07.2001 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 670.175,20 zł na „automatyczną tłocznę nakrętek (...), numer fabryczny (...), rok produkcji (...) używana”;
84. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 245.825,19 zł „dotyczy umowy. nr (...) czynsz: 8 za miesiąc lipiec 2002 gwinciarka.walcarka”;
85. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.08.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 120.000,00 zł na „1.Gwinciarko.walcarka typ (...) z oprzyrządowaniem. 2. Gwinciarko-walcarka typ (...) z oprzyrządowaniem”;
86. fakturę VAT nr (...) z dnia 06.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.498,86 zł „dotyczy umowy. nr (...) czynsz: 10 za miesiąc wrzesień 2002 gwinciarka-walcarka”;
87. fakturę nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 180.438,00 zł na „modernizację tłoczarki śrub (...);”
88. fakturę nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych (...) 2 szt. Usługi transportowe (przewóz elementów naprawczych)”;
89. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „wykonanie modernizacji maszyny (...) sztuk 5”;
90. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 8.784,00 zł na „przygotowanie terenu pod budowę sklepu firmowego”;
91. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.638,40 zł, na „remont i modernizację instalacji sanitarnej, wyburzenie szamba, oczyszczenie kanałów”;
92. fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.443,20 na „roboty remontowo-budowlane”;
93. fakturę VAT nr (...) z dnia 22.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.764,06 zł na „roboty remontowo-budowlane”;

94. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 9.760,00 zł na „wykonane roboty remontowo-budowlane zgodnie ze zleceniem”;

95. fakturę VAT nr (...) z dnia 08.10.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 6.283,00 zł na „prace na budynku socjalnym, w zakresie zerwania pokrycia dachowego”;

96. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.10.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 7.076,00 zł na „prace na budynku socjalnym, dotyczące demontażu i oczyszczenia kanalizacji odpływowej. Obmurowanie kominów.”;

97. fakturę VAT nr (...) z dnia 26.10.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.528,60 zł na „prace na budynku socjalnym, wymurowanie cokołów, odkrycie zacieków na ścianach zewnętrznych budynku”;

98. fakturę VAT nr (...) z dnia 16.11.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 7.137,00 zł na ułożenie pokrycia dachowego na budynku socjalnym”;

99. fakturę VAT nr (...) z dnia 22.11.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 3.843,00 zł na „prace związane z odgrzybianiem ścian wewnątrz budynku”;

100. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.11.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 2.562,00 zł na „zamurowanie drzwi wejściowych i prace uszczelniające”;

101. fakturę VAT nr (...) z dnia 07.12.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 7.625,00 zł na „kopanie rowu i doprowadzenie ciepłej wody do portierni”;

102. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.12.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.124,00 zł. na „malowanie korytarza, naprawianie drzwi oraz czyszczenie schodów”;

103. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.12.2001 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 4.514,00 zł na „wykonanie podłogi zakresie wypożyczalni narzędzi”;

104. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.01.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 8.930,40 zł na „prace związane z przeniesieniem szatni męskiej”;

105. fakturę VAT nr (...) z dnia 31.01.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.978,00 zł na „prace remontowe wykonane zakresie wymiennikowi ciepła”;

106. fakturę VAT nr (...) z dnia 11.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 9.516,00 zł na „prace związane z demontażem wentylacji nawiewnej na hali”;

107. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 4.209,00 zł na „modernizację hali oraz malowanie pieca hartowniczego (...)”;

108. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.03.2002 r. wystawioną przez (...) – na kwotę brutto 1.464,00 zł na „prace związane z malowaniem regałów oraz wyburzeniem ścian działowych”;

na łączną kwotę nie mniejszą niż 8.700.344,10 zł wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, a które to faktury zostały zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 8.700.344,10 zł, co stanowiło mienie wielkiej wartości.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

VII. w okresie od 5 marca 2001 roku do 31 marca 2003 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu,

w ten sposób, że J. G. (1) poleciła S. N., R. N., A. B. (2), A. S. (1) i M. M. (1), aby wystawiły i podpisały faktury VAT kosztowe z Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) sp. z o.o. z/s w B. na usługi rzeczywiście nie wykonane na rzecz firmy (...) SA z siedzibą w B., a następnie dostarczała niniejsze faktury do przedmiotowej firmy, zaś B. G. jako osoba zobowiązana do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy przez niedopełnienie ciążących na nim obowiązków wyrządził jej znaczną szkodę majątkową na podstawie n/w fikcyjnych faktur VAT, a to:

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł;

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „czynsz inicjalny zgodnie z umową” na kwotę brutto 14.884,00 zł;

- nr (...) z 02.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł;

- nr (...) z 05.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „analizę stanów magazynowych w narzędziowni” na kwotę brutto 2.440,00 zł;

- nr (...) z 23.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „malowanie ścian i ustawianie regałów w wypożyczalni narzędzi zgodnie ze zleceniem” na kwotę brutto 9.150,00 zł;

- nr (...) z 31.12.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę budowlaną wg załącznika” na kwotę brutto 19.520,00 zł;

- nr (...) z 12.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „naprawę sieci wodociągowej” na kwotę brutto 14.640,00 zł;

- nr (...) z 20.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o. o.” na „usługi budowlane zgodnie z umową (zaliczka)” na kwotę brutto 366.000,00 zł;

- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 6.100,00 zł;

- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „pr.rem.mod.pom.soc.IIp.(...)” na kwotę brutto 61.000,00 zł;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31-01-2003 r. wystawiona przez (...) sp. z o.o.” na „regenerację narzędzi, x-regeneracja, na kwotę brutto 73.200,00 zł;

- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 122.000,00 zł;

- nr (...) z dnia 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę transportową” na kwotę brutto 34.563,30 zł;

- (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „nakłady inwestycyjne” na kwotę brutto 122.000,00 zł;

- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „kafelkowanie” na kwotę brutto 18.910,00 zł;

- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „wykonanie pokoju socjalnego” na kwotę brutto 46.360,00 zł;

w kwocie łącznej 915.891,30 zł wiedząc, że są to faktury fikcyjne, oraz, że nie doszło do realizacji prac i transakcji wymienionych w przedmiotowych fakturach, a które to dokumenty zostały zaewidencjonowane w dokumentacji księgowej firmy (...) SA i na ich podstawie obciążono majątek spółki, wyrządzając szkodę w mieniu spółki,

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 273 k.k. i art. 12 k.k.,

VIII. w okresie od stycznia 2001r. do 2002 r. w B., jako Prezes Zarządu firmy (...) z siedzibą w B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, groził T. K. oraz P. O., współudziałowcom firmy (...) Sp. z o.o., z tego tytułu będących upoważnionymi do wystawiania faktur VAT, popełnieniem przestępstwa na ich szkodę, groził im doprowadzeniem do utraty zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej, spowodowaniem zadłużenia, niewypłacalności i w konsekwencji zniszczeniem przedmiotowej firmy, które to groźby wzbudziły w nich uzasadnioną obawę, że będą spełnione, zmusił ich do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne na fikcyjną sprzedaż i usługi na rzecz firmy (...), poprzez wystawienie i podpisanie fikcyjnych faktur VAT, a to:

- faktury VAT nr (...) z dnia 31.01.2002 r. na „prostowarkę drutu z oprzyrządowaniem (...) i prostowarka drutu z oprzyrządowaniem (...)” na kwotę brutto 305.000,00 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 30.11.2001 r. na „konstrukcje stalowe, regały, walcarka (...) Oprzyrządowanie, walcarka (...) + oprzyrządowanie” na kwotę brutto 292.800,00 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 30.10.2001r. „sprzedaż wyposażenia: komputer, stół konferencyjny...” na kwotę brutto 5.990,20 zł;

- faktury VAT nr (...) z dnia 31.01.2001 r. na „opłata za przechowywanie towaru miesiąc styczeń czynsz dzierżawy” na kwotę brutto 1.098,00 zł;

na łączną kwotę 604.888,20 zł, mając świadomość, iż do transakcji i usług zawartych w niniejszych fakturach faktycznie nie doszło, a nadto nakłaniał wymienionych do założenia firmy, która miałaby prowadzić przestępczą działalność, polegającą na wystawianiu faktur na fikcyjne usługi i sprzedaż na rzecz firmy (...) S.A., jednakże zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na kategoryczną odmowę ze strony T. K. i P. O.,

tj. o przestępstwo z art. 191§1 k.k. i art. 18§1 k.k. w zw. z art. 271§1i 3 k.k. i art. 13§1 k.k. w zw. z art. 271§3 k.k. przy zastosowaniu art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

IX. w okresie od 5 października 2001 r. do 21 listopada 2002 r. w B. jako Prezes Zarządu Firmy (...) S.A. z siedzibą w B., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, działając na szkodę przedmiotowej spółki,

- w dniu 5 października 2001 r. wyłudził poświadczenie nieprawdy od przedstawiciela firmy (...) S.C. (...) z siedzibą w B., poprzez wystawienie faktury VAT nr (...) na wykonanie usługi o wartości 1 587,97 zł na rzecz firmy (...), którą to fakturą obciążono majątek spółki, podczas gdy w rzeczywistości przedmiotowa usługa została wykonana w budynku należącym do rodziny wymienionego,

- w dniu 13 września 2002 r. przywłaszczył sobie mienie ruchome w postaci chłodziarko-zamrażarki o wartości 3 999,00 zł która została zakupiona w firmie (...) w B. na rzecz firmy (...) na podstawie faktury VAT nr (...), którą to fakturą obciążono majątek spółki,

- w dniu 18 grudnia 2002 r. przywłaszczył sobie mienie ruchome w postaci bramy rolowej aluminiowej wraz z osprzętem zakupioną w firmie PHU (...) A. C. z siedzibą w K. na rzecz firmy (...) SA na podstawie faktury VAT nr (...) o wartości 3 000,28 zł, którą to faktura obciążono majątek spółki, a następnie polecił zamontować przedmiotowa bramę w swoim budynku położonym w B. przy ul. (...),

tj. o przestępstwo z art. 272 k.k. i art. 585 Ksh przy zastosowaniu art. 11§2 k.k., art. 284§2 k.k. i art. 585 Ksh przy zastosowaniu art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. S. W. został oskarżony o to:

X. w okresie od stycznia 2001 r. do sierpnia 2003 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. G. i B. G. mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził B. G. – Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...), A. G. – Generalny Pełnomocnik Spółki Akcyjnej (...) G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...), K. Z. – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W., P. K. oraz inne nieustalone osoby,

tj. o przestępstwo z art. 258§1 k.k.

XI. w okresie od stycznia 2001 r. do kwietnia 2003 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami działając w imieniu i na rzecz firm (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o., nakłonił przedstawicieli w/w firm do wystawienia 37 faktur VAT na usługi i sprzedaż faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B. dostarczył przedmiotowe faktury do wymienionej firmy posługując się jednocześnie podrobionymi fakturami VAT w zamiarze, aby osoby zobowiązane do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy, przez niedopełnienie ciężących na nich obowiązków wyrządziły jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach na podstawie n/w fikcyjnych faktur:

1. fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;
2. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptację składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
3. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
4. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi. Przetworzenie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
5. fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
6. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
7. fakturę VAT nr (...) dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurówcu (demontaż starej instalacji)”;
8. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
9. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt. 1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
10. fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
11. fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;

12. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
13. fakturę VAT nr (...) z dnia 06.02.2003r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;
14. fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
15. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizacje maszyn (...)”;
16. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
17. fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
18. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 zł na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniami Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;
19. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
20. fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
21. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...)”;
22. fakturę VAT Br (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
23. fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
24. fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
25. fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...)”;
26. fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...) – przenośnik”;
27. fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...)”;
28. fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
29. fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;

30. fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;

31. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;

32. fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;

33. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;

34. fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców+segmenty”;

35. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), (...), (...), norma (...), (...), (...);

36. fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...);

37. fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;

na łączną kwotę nie mniejszą niż 3.991.576,48 zł wiedząc, iż do transakcji

wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, a które to faktury zostały

zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) i na ich podstawie

doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki wyrządzając jej znaczną

szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 8.700.344,10 zł, co stanowiło

mienie wielkiej wartości.

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 k.k. przy zastosowaniu art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. R. S. został oskarżony o to, że:

XII. w okresie od stycznia 2001 r. do kwietnia 2003 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, jako prezes firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez A. G. i B. G. mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził B. G. – Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...), A. G. – Generalny Pełnomocnik Spółki Akcyjnej (...) G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W., P. K., S. W. oraz inne nieustalone osoby,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XIII. w okresie od października 2002 r. do kwietnia 2003 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. wystawił 2 faktury VAT na usługi faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., dostarczył przedmiotowe faktury do wymienionej firmy w zamiarze, aby osoby zobowiązane do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy, przez niedopełnienie ciążących na nich obowiązków wyrządziły jej szkodę majątkową w wielkich rozmiarach na podstawie n/w fikcyjnych faktur VAT:

- nr 02/10/2002 z dnia 31-10-2002 r. wystawiona przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;

- nr 03/10/2002 z dnia 31-10-2002 r. wystawiona przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;

o łącznej kwocie 128.100,00 zł wiedząc, iż nie doszło do wykonania prac jak również do transakcji zawartych w przedmiotowej fakturze, a które to dokumenty następnie zostały zaewidencjonowane w dokumentacji księgowej firmy (...) S.A. i na ich podstawie obciążono majątek spółki wyrządzając szkodę w jej mieniu w kwocie nie mniejszej niż 8.700.344,10 zł co stanowiło mienie znacznej wartości.

tj. o przestępstwo z art. 271 § 3 k.k., 273 k.k. oraz art. 18.§.3 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2, 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k k

5. J. G. (1) została oskarżona o to, że:

XIV. w okresie od 5 marca 2001 roku do 31 marca 2003 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M.G., A. G. i B. G., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, poleciła S. N., R. N., A. B. (2), A. S. (1) i M. M. (1), aby wystawiły i podpisały faktury VAT kosztowe z przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) sp. z o.o. z/s w B. na usługi rzeczywiście nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., a następnie dostarczyła niniejsze faktury do przedmiotowej firmy w zamiarze, aby osoby zobowiązane do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy przez niedopełnienie ciążących na nich obowiązków wyrządziły jej znaczną szkodę majątkową na podstawie n/w fikcyjnych faktur VAT, a to:

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł;

- nr (...) z 05.03.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „czynsz inicjalny zgodnie z umową” na kwotę brutto 14.884,00 zł;

- nr (...) z 02.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „najem samochodu zgodnie z umową” na kwotę brutto 2.562,00 zł;

- nr (...) z 05.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „analizę stanów magazynowych w narzędziowni” na kwotę brutto 2.440,00 zł;

- nr (...) z 23.11.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „malowanie ścian i ustawianie regałów w wypożyczalni narzędzi zgodnie ze zleceniem” na kwotę brutto 9.150,00 zł;

- nr (...) z 31.12.2001 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „usługę budowlaną wg załącznika” na kwotę brutto 19.520,00 zł;

- nr (...) z 12.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „naprawę sieci wodociągowej” na kwotę brutto 14.640,00 zł;

- nr (...) z 20.12.2002 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „usługi budowlane zgodnie z umową (zaliczka)” na kwotę brutto 366.000,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 6.100,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „Pr.rem.mod.pom.soc.IIp.(...)” na kwotę brutto 61.000,00 zł;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31-01-2003 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „regenerację narzędzi, x-regeneracja, na kwotę brutto 73.200,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.01.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o.” na „usługę remontowo-budowlaną” na kwotę brutto 122.000,00 zł;
- nr (...) z dnia 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o. „na „usługę transportową” na kwotę brutto 34.563,30 zł;
- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „nakłady inwestycyjne” na kwotę brutto 122.000,00 zł;
- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „kafelkowanie” na kwotę brutto 18.910,00 zł;
- nr (...) z 31.03.2003 wystawioną przez (...) sp. z o.o. na „wykonanie pokoju socjalnego” na kwotę brutto 46.360,00 zł;

w kwocie łącznej 915.891,30 zł, wiedząc, że są to faktury fikcyjne, oraz, że nie doszło do realizacji prac i transakcji wymienionych w przedmiotowych fakturach, a które to dokumenty zostały zaewidencjonowane w dokumentacji księgowej firmy (...) S.A. i na ich podstawie obciążono majątek spółki, wyrządzając szkodę w mieniu spółki w wielkich rozmiarach.

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XV. w okresie od 8 października 2001 roku do 29 marca 2002 roku w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z A. B. (2), A. G. i B. G. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, poleciła M. F., właścicielowi firmy PHU (...) z siedzibą w B. i z tego tytułu będącemu osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, aby poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne, wystawił i podpisał faktury VAT kosztowe na usługi rzeczywiście nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., a następnie M. F. dostarczył niniejsze faktury do przedmiotowej firmy w zamiarze, aby osoby zobowiązane do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej firmy przez niedopełnienie ciężących na nich obowiązków wyrządziły jej znaczną szkodę majątkową na podstawie n/w fikcyjnych faktur VAT, a to:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 08-10-2001 r. na kwotę brutto 6.283,00 zł na „prace na budynku socjalnym, w zakresie zerwania pokrycia dachowego”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18-10-2001 r. na kwotę brutto 7.076,00 zł na „prace na budynku socjalnym, dotyczące demontażu i oczyszczenia kanalizacji odpływowej. Obmurowanie kominów”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 26-10-2001 r. na kwotę brutto 10.528,60 zł na „prace na budynku socjalnym, wymurowanie cokołów, odkrycie zacieków na ścianach zewnętrznych budynku”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 16-11-2001 r. na kwotę brutto 7.137,00 zł na „ulożenie pokrycia dachowego na budynku socjalnym”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22-11-2001 r. na kwotę brutto 3.843,00 zł na „prace związane z odgrzybianiem ścian wewnątrz budynku”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 29-11-2001 r. na kwotę brutto 2.562,00 zł na „zamuirowanie drzwi wejściowych i prace uszczelniające”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 07-12-2001 r. na kwotę brutto 7.625,00 zł na „kopanie rowu i doprowadzenie ciepłej wody do portierni”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15-12-2001 r. na kwotę brutto 5.124,00 zł na „malowanie korytarza, naprawianie drzwi oraz czyszczenie schodów”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28-12-2001 r. na kwotę brutto 4.514,00 zł na „wykonanie podłogi w wypożyczalni narzędzi”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18-01-2002 r. na kwotę brutto 8.930,40 zł na „prace związane z przeniesieniem szatni męskiej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31-01-2002 r. na kwotę brutto 5.978,00 zł na „prace remontowe wykonane w wymiennikowi ciepła”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 11-02-2002 r. na kwotę brutto 9.516,00 zł na „prace związane z demontażem wentylacji nawiewnej na hali”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15-02-2002 r. na kwotę brutto 4.209,00 zł na „modernizację hali oraz malowanie pieca hartowniczego E.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29-03-2002 r. na kwotę brutto 1.464,00 zł na „prace związane z malowaniem regałów oraz wyburzaniem ścian działowych”;

w kwocie łącznej 84.790,00 zł, wiedząc, że są to faktury fikcyjne, oraz, że nie doszło do realizacji prac i transakcji wymienionych w przedmiotowych fakturach, a które to dokumenty zostały zaewidencjonowane w dokumentacji księgowej firmy (...) S.A. i na ich podstawie obciążono majątek spółki, wyrządzając szkodę w mieniu spółki w łącznej kwocie nie mniejszej niż 8.700.344,10 zł, co stanowiło mienie wielkiej wartości.

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. i art. 18 § 3 k.k., art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.

XVI. w okresie od 25 stycznia 2002 roku do 27 listopada 2002 roku w B., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, nakłoniła M. Ł., by ta podrobiła podpisy Z. C. na dowodach wypłaty nr:

nr (...) z dnia 25.01.2002

nr (...) z dnia 25.01.2002

nr (...) z dnia 28.01.2002

nr (...) z dnia 08.03.2002

nr (...) z dnia 13.03.2002

nr (...) z dnia 13.03.2002

nr (...) z dnia 24.04.2002

nr (...) z dnia 30.04.2002

nr (...) z dnia 30.04.2002

nr (...) z dnia 10.05.2002

nr (...) z dnia 20.05.2002

nr (...) z dnia 03.06.2002

nr (...) z dnia 10.06.2002

nr (...) z dnia 19.07.2002

nr (...) z dnia 05.09.2002

nr (...) z dnia 05.09.2002

nr (...) z dnia 05.09.2002

nr (...) z dnia 27.11.2002

wystawionych z (...) S.A. na rzecz Z. C., poprzez podpisanie się nazwiskiem C. w rubryce „otrzymałem”, które to dowody wypłat zostały wprowadzone do księgowości wymienionej spółki

tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i w zw.

z art. 12 kk

Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej wyrokiem z dnia 3 lipca 2017r., sygn. akt III K 33/09, orzekł:

1. uznał oskarżonego A. G. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając, jako pełnomocnik firmy (...) S.A. w B., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także B. G. Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...), G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) K. Z. z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., R. S. – prezes zarządu (...) spółka z o.o., Z. C., P. K., S. W. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, czym wyczerpał znamiona występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności,

2. uznał oskarżonego A. G. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B., działając jako pełnomocnik firmy (...) S.A. w B. i z tego tytułu będąc zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nadto działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt 1, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął faktury VAT wystawione na rzecz firmy (...) S.A. na usługi oraz sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z n/w firm:

-.

- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.09.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty budowlane (dach, kominy)” na kwotę brutto 4.880,00 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.03.2002 roku wystawioną przez (...) na „montaż filtrów na obiekcie (...) S.A.” na kwotę brutto 915,00 zł, przy czym usługa ta została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty ogólnobudowlane” na kwotę brutto 29.280 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptację składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi, Przystawienie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurówcu (demontaż starej instalacji)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt.1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
- fakturę nr (...) z dnia 06.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniami Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...) - przenośnik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 79.300,00 zł na „modernizację węzła cieplnego”.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.943,84 zł na „usługi krajowego transportu do 3,5 tony elementy (...)”.
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typu (...). Transport elementów naprawczych”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typ (...) sztuk 3. Transport elementów naprawczych”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 2.922,23 zł. na „łańcuch od zaw. gaz. przewód (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 14.640,00 zł na „odśnieżanie zakładu zgodnie z umową”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 40.312,20 zł na sprzedaż „akcesoriów elektrycznych – 12 pozycji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.11.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 61.632,72 zł na sprzedaż matryc i szczęk – łącznie 18 pozycji;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.12.2002 r. wystawioną przez Firmę (...) A. B. (1) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przygotowanie (...) do monitorowania obiektów przez I.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez Firmę (...) A. B. (1) na kwotę brutto 128.100,00 zł na „modernizację maszyn (...), (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł., na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców + segmenty”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł na „przebudowę sanitariatów na hali produkcyjnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 366.000,00 zł na „likwidację składowiska stali i budowa (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „likwidację rampy kolejowej – częściowa adaptacja na parking samochodowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 zł na „adaptację portierni pod sklep firmowy”;
- fakturę nr (...) z dnia 17.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „wykonanie terenów zielonych wokół hali”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „adaptację pomieszczeń dla potrzeb działu sprzedaży – wymiana okien”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „częściową naprawę dachu na hali produkcyjnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł „wymianę instalacji powietrznej, wodnej i gazowej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17.04.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „modernizację rowkarek szt. 2 i walcarek szt. 2. Transport drogowy (przewóz urządzeń)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), (...), (...), norma (...), (...), (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 28.548,00 zł na „usuwanie awarii napędu walcarki (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 03.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 20.618,00 zł na „wymianę grzałek oraz rur osłonowych na piecu hartowniczym (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 05.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 39.650,00 zł na remont układu wybijania oraz sprzęgła podawania matrycy tłoczarka dwuuderzeniowa (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 07.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 19.032 zł na „remont transportera wyrobu oraz przekładni napędu filtra magnetycznego oleju. Tłoczarka (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 22.204,00 zł na „remont przenośnika taśmowego oraz zsypu wyrobów. Tłoczarka wielonarzędziowa (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 15.860,00 zł na „regenerację matryc skrawających (...) 30 szt.”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 42.700,00 zł na „remont modernizacyjny matryc, Tłoczarka (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 34.843,20 zł na „remont kapitalny (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont i modernizacja tłoczarki (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 19.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.370,00 zł na „remont wózków”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż sprzężarki”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „usługę transportową, remont maszyny (...)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 26.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 67.100,00 zł na „remont i modernizację tłoczarki (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 1.600,00 zł na „sprzedaż pojemnika metalowego”;
- fakturę VAT NR (...) z dnia 29.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 141.803,32 zł na „remont pomieszczeń II piętra budynku biurowca zgodnie z kosztorysem”.
- fakturę nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 180.438,00 zł na „modernizację tłoczarki śrub (...)”
- fakturę nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych (...) i (...) 2 szt. Usługi transportowe (przewóz elementów naprawczych)”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „wykonanie modernizacji maszyn (...) sztuk 5”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 8.784,00 zł na „przygotowanie terenu pod budowę sklepu firmowego”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.638,40 zł, na „remont i modernizację instalacji sanitarnej, wyburzenie szamba, oczyszczenie kanałów”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.443,20 na „roboty remontowo budowlane”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.764,06 zł na „roboty remontowo budowlane”
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 9.760,00 na „wykonane roboty remontowo budowlane zgodnie ze zleceniem”

wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, a które to faktury zostały zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) S.A. i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.302.126,19 zł, co stanowiło szkodę w wielkich rozmiarach, czym wyczerpał znamiona występku z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności i 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 złotych,

3. na mocy art. 17§1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego A. G. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

4. na mocy art. 17§1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego A. G. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

5. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu A. G. w pkt 1 i 2 wyroku orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 6. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 5 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 lutego 2006 r. do dnia 20 grudnia 2006 r.,

7. uznał oskarżonego B. G. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) w B., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także A. G. pełnomocnik firmy (...) S.A. w B., G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., R. S. – prezes zarządu (...) spółka z o.o., Z. C., P. K., S. W. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, czym wyczerpał znamiona występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności,

8. uznał oskarżonego B. G. za winnego tego, że w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B., jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) w B. i z tego tytułu będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nadto działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt 7, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął faktury VAT wystawione na rzecz firmy (...) S.A. na usługi oraz sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z n/w firm:

-.

- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.09.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty budowlane (dach, kominy)” na kwotę brutto 4.880,00 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.03.2002 roku wystawioną przez (...) na „montaż filtrów na obiekcie (...) S.A.” na kwotę brutto 915,00 zł, przy czym usługa ta została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2001 roku wystawioną przez (...) na „roboty ogólnobudowlane” na kwotę brutto 29.280 zł, przy czym usługa powyższa została wykonana w budynku prywatnym A. G. przy ul. (...) w B.,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptację składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi, Przystawienie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurówcu (demontaż starej instalacji)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt.1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
- fakturę nr (...) z dnia 06.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 zł na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniami Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...) - przenośnik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 79.300,00 zł na „modernizację węzła cieplnego”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 5.943,84 zł na „usługi krajowego transportu do 3,5 tony elementy (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typu (...). Transport elementów naprawczych”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych typ (...) sztuk 3. Transport elementów naprawczych”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 2.922,23 zł. na „łańcuch od zaw. gaz. przewód (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 14.640,00 zł na „odśnieżanie zakładu zgodnie z umową”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17.09.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 40.312,20 zł na sprzedaż „akcesoriów elektrycznych – 12 pozycji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.11.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 61.632,72 zł na sprzedaż matryc i szczęk – łącznie 18 pozycji;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.12.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przygotowanie (...) do monitorowania obiektów przez I.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 128.100,00 zł na „modernizację maszyn (...),(...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł., na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców + segmenty”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł na „przebudowę sanitariatów na hali produkcyjnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 366.000,00 zł na „likwidację składowiska stali i budowa (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 11.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „likwidację rampy kolejowej – częściowa adaptacja na parking samochodowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 122.000,00 zł na „adaptację portierni pod sklep firmowy”;
- fakturę nr (...) z dnia 17.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 61.000,00 zł na „wykonanie terenów zielonych wokół hali”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „adaptację pomieszczeń dla potrzeb działu sprzedaży – wymiana okien”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „częściową naprawę dachu na hali produkcyjnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł „wymianę instalacji powietrznej, wodnej i gazowej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 17.04.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „modernizację rowkarek szt. 2 i walcarek szt. 2. Transport drogowy (przewóz urzędzeń)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), (...), (...), norma (...), (...),(...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 28.548,00 zł na „usuwanie awarii napędu walcarki (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 03.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 20.618,00 zł na „wymianę grzałek oraz rur osłonowych na piecu hartowniczym (...)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 05.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 39.650,00 zł na remont układu wybierania oraz sprężęła podawania matrycy tłoczarka dwuuderzeniowa (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 07.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 19.032 zł na „remont transportera wyrobu oraz przekładni napędu filtra magnetycznego oleju. Tłoczarka (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 22.204,00 zł na „remont przenośnika taśmowego oraz zsyphu wyrobów. Tłoczarka wielonarzędziowa (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 15.860,00 zł na „regenerację matryc skrawających (...) 30 szt.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 42.700,00 zł na „remont modernizacyjny matryc, Tłoczarka (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 34.843,20 zł na „remont kapitalny (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont i modernizacja tłoczarki (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 19.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 10.370,00 zł na „remont wózków”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż sprężarki”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 12.200,00 zł na „usługę transportową, remont maszyny (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 26.05.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 67.100,00 zł na „remont i modernizację tłoczarki (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 1.600,00 zł na „sprzedaż pojemnika metalowego”;
- fakturę VAT NR (...) z dnia 29.11.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 141.803,32 zł na „remont pomieszczeń II piętra budynku biurowca zgodnie z kosztorysem”;
- fakturę nr (...) z dnia 25.03.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 180.438,00 zł na „modernizację tłoczarki śrub (...);
- fakturę nr (...) z dnia 30.04.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 146.400,00 zł na „modernizację maszyn wielooperacyjnych (...) i (...) 2 szt. Usługi transportowe (przewóz elementów naprawczych);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.02.2002 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 24.400,00 zł na „wykonanie modernizacji maszyn (...) sztuk 5”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę 8.784,00 zł na „przygotowanie terenu pod budowę sklepu firmowego”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 31.10.2003 r. wystawioną przez (...) na kwotę brutto 10.638,40 zł, na „remont i modernizację instalacji sanitarnej, wyburzenie szamba, oczyszczenie kanałów”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.05.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.443,20 na „roboty remontowo budowlane”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.05.2002 r. wystawioną przez (...)Sp. z o.o. na kwotę brutto 10.764,06 zł na „roboty remontowo budowlane”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 9.760,00 na „wykonane roboty remontowo budowlane zgodnie ze zleceniem”

wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, a które to faktury zostały zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) S.A. i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.302.126,19 zł, co stanowiło szkodę w wielkich rozmiarach, czym wyczerpał znamiona występku z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. skazuje go na karę 2 lat pozbawienia wolności i 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 złotych, 9. na mocy art. 17§1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego B. G. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VII części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa, 10. na mocy art. 17§1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego B. G. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VIII części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa, 11. na mocy art. 17§1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. umorzył wobec oskarżonego B. G. postępowanie o czyn zarzucany mu w pkt IX części wstępnej wyroku, przyjmując, że wyczerpuje on znamiona występku z art. art. 272 k.k. i art. 284§1 k.k. przy zastosowaniu art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa, 12. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu B. G. w pkt 7 i 8 wyroku orzekł karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 13. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu B. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 lutego 2006 r. do dnia 20 grudnia 2006 r.,

14. uznał oskarżonego S. W. za winnego tego, że w okresie od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także A. G. pełnomocnik firmy (...) S.A. w B., B. G. Prezes Zarządu (...) S.A. w B., G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) K. Z. z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., R. S. – Prezes Zarządu (...) spółka z o.o., Z. C., P. K. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, czym wyczerpał znamiona występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazuje go na karę 1 roku pozbawienia wolności, 15. uznał oskarżonego S. W. za winnego tego, że w okresie od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt 14 działając w imieniu i na rzecz firm (...) sp. z o.o.(...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o., kontrolując nieformalnie działalność wspomnianych podmiotów gospodarczych, nakłonił przedstawicieli w/w firm do wystawienia faktur VAT na usługi i sprzedaż faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., a następnie dostarczył przedmiotowe faktury do wymienionej firmy, w wyniku czego w (...) S.A. zaksięgowano następujące faktury:

-.

- fakturę VAT nr (...) z dnia 05.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „regenerację narzędzi do produkcji śrub”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „adaptacje składowiska złomu pod potrzeby magazynu wyrobów gotowych. Remont szatni męskiej wraz z sanitariatami”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 48.800,00 zł „narzędzia do produkcji śrub”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 128.100,00 zł „zabezpieczenie hali przed zimą, wykonanie drzwi, uszczelnienie okien, naprawa drogi. Przystawienie maszyny typ (...), wykonanie fundamentu pomieszczenie maszyn typ (...) szt. 2”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 28.11.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 241.560,00 zł „wyroby śrubowe wg specyfikacji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 85.400,00 zł „wykonanie oświetlenia na głównej (...) S.A. Montaż i demontaż instalacji”;
- fakturę VAT nr (...) dnia 12.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „naprawę instalacji ogrzewania na hali oraz w biurówcu (demontaż starej instalacji)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 14.640,00 zł „dokończenie remontu budynku socjalnego: uszczelnienie okien, przebudowa korytarzy, przebudowa szatni i łazienki, zasil. ene”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 18.300,00 zł „remont wózka spalinowego (...) szt. 1, remont wózka spalinowego (...) szt. 1.”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 09.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.844,00 zł na „półfabrykaty do produkcji śrub oraz załącznik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 15.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 38.064,00 zł na „olej maszynowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.01.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 42.700,00 zł na „usługi transportowe w miesiącu styczniu”;
- fakturę nr (...) z dnia 06.02.2003r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 39.040,00 zł na „modernizację i remont wanny olejowej przy piecu hartowniczym firmy (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 12.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 164.700,00 zł na „regenerację narzędzi wg wykazu”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 75.030,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.195,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 13.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 40.016,00 zł na „modernizację maszyn (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.02.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 103.700,00 zł na „wykonanie zabezpieczeń (osłony) zgodnie z poleceniami Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 28.822,50 zł na „wykonanie narzędzi pod nowe uruchomienia”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.462,18 zł na „prace odkrywkowe w zakresie osadników (zbiorników olejowych)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.03.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 55.510,00 zł na „demontaż i remont maszyny (...)”;
- fakturę VAT Br (...) z dnia 08.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 158.600,00 zł na „narzędzia wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 10.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 329.400,00 zł „śruby sześciokątne wg (...) i (...). Wykaz wg załącznika”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 14.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł „wyczyszczenie i inwentaryzacja instalacji sanitarnej i deszczowej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 18.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „remont maszyny (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 24.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „remont maszyny (...) – przenośnik”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 29.04.2003 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 36.600,00 zł na „wdrożenie nowego systemu grzania na piecu hartowniczym (...)”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2002 r. wystawioną przez (...) sp. z o.o. na kwotę brutto 610.000,00 zł na „kontrakt na realizację obiektu wg załącznika – umowa I rata”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 19.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 183.000,00 zł na „II rata kontraktu – dalsze zaawansowanie prac”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 23.07.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „prace remontowe – sklep fabryczny zgodnie z ustalonym zakresem robót”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.08.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 488.000,00 zł na „usługę budowlaną dotyczy kontrakt nr 2 wg umowy”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 25.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 24.400,00 zł na „naprawę instalacji wodnej”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 152.500,00 zł na „roboty przygotowawczo-adaptacyjne na magazynie wyrobów gotowych, wykonanie ładowni wózków, przygotowanie terenu pod bramę wjazdową, wyburzenie wiat, adaptacja drogi, naprawa ścian zewnętrznych budynku administracji”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 16.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 109.800,00 zł na „przerób matryc spiekowych, komplety walców+segmenty”;
- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 188.856,00 zł na „półfabrykaty śrub do hartowania norma (...), norma (...)”;

- fakturę VAT nr (...) z dnia 30.09.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.736,80 zł na „żarówkę (...);
- fakturę VAT nr (...) z dnia 27.12.2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 12.200,00 zł na „przeniesienie składowiska złomu oraz jego renowacja”;

na łączną kwotę nie mniejszą niż 3.991.576,48 zł wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach faktycznie nie doszło, czym, przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wyczerpał znamiona występku z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 złotych,

16. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu S. W. w pkt 14 i 15 wyroku orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

17. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. W. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 50.000,00 zł,

18. uznał oskarżonego R. S. za winnego tego, że w październiku 2002 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także A. G. pełnomocnik firmy (...) S.A. w B., B. G. Prezes Zarządu (...) S.A. w B., G. K. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – Prezes Zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) K. Z. z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., S. W., Z. C., P. K. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, czym wyczerpał znamiona występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy tego przepisu skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, 19. uznał oskarżonego R. S. za winnego tego, że w październiku 2002 r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt 18, jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. wystawił 2 faktury VAT na usługi faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., w wyniku czego w (...) S.A. zaksięgowano następujące faktury:

- nr 02/10/2002 z dnia 31-10-2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 97.600,00 zł na „przebudowę systemu wentylacyjnego”;

- nr 03/10/2002 z dnia 31-10-2002 r. wystawioną przez (...) Sp. z o.o. na kwotę brutto 30.500,00 zł na „montaż kompresora”;

o łącznej kwocie 128.100,00 zł wiedząc, iż nie doszło do wykonania prac opisanych w przedmiotowych fakturach, czym wyczerpał znamiona występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

20. na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu R. S. w pkt 18 i 19 wyroku orzekł karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, 21. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku wykonanie orzeczonej w punkcie 20 kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu R. S. zawiesił na okres próby wynoszący 4 lata, 22. na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego R. S. na okres próby pod dozór kuratora sądowego,

23. na mocy art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 k.p.k. i art. 632 pkt 2 k.p.k. uniewinnił oskarżoną J. G. (1) od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. XIV części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

24. na mocy art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 414§1 k.p.k. i art. 632 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżoną J. G. (1) od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. XV części wstępnej wyroku, a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa,

25. uznał oskarżoną J. G. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XVI części wstępnej wyroku, czym wyczerpała znamiona występku z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

26. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. wykonanie orzeczonej w punkcie 25 kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonej J. G. (1) zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata,

27. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej J. G. (1) grzywnę w kwocie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych,

28. na mocy art. 46 § 1 k.k. nałożył solidarnie na oskarżonych A. G., B. G. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.302.126,19 zł na rzecz (...) S.A. w upadłości z siedzibą w B., 29. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa następujące kwoty:

- na rzecz adwokata A. M. kwotę 15.202,00 zł, w tym

23 % VAT, tytułem obrony z urzędu oskarżonego R. S.,

- na rzecz adwokata B. B. kwotę 10.627,20 zł,

23 % VAT, tytułem obrony z urzędu oskarżonego S.

W.,

- na rzecz adwokata A. Ł. kwotę 1.033,10 zł,

w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu oskarżonej J. G. (1),

30. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa częściowo koszty sądowe, w ten sposób, iż:

- od oskarżonego A. G. wydatki do kwoty 15.000,00 zł i opłatę

w kwocie 10.400,00 zł,

- od oskarżonego B. G. wydatki do kwoty

15.000,00 zł i opłatę w kwocie 10.400,00 zł,

- od oskarżonego S. W. wydatki do kwoty 15.000,00 zł

i opłatę w kwocie 4.300,00 zł,

- od oskarżonego R. S. wydatki do kwoty 10.000,00 zł

i opłatę w kwocie 700,00 zł,

- od oskarżonej J. G. (1) wydatki do kwoty 1.200,00 zł i opłatę

w kwocie 320,00 zł.

Od wyroku apelacje złożyli: prokurator, obrońcy oskarżonych A. G., B. G., S. W. i R. S. oraz oskarżony A. G..

Prokurator działając na zasadzie art. 425 § 1 i k.p.k., art. 425 § 4 k.p.k., art. 444 k.p.k. i art. 447 § 1 k.p.k.

1. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III K 33/09, na niekorzyść oskarżonych A. G. i B. G. w części dotyczącej przypisania oskarżonym A. G. oraz B. G. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., odpowiednio punkt 1 wyroku i punkt 7 wyroku,

i na zasadzie art. 438 pkt 3 k.p.k. powołanemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść tego rozstrzygnięcia, polegający na stwierdzeniu, że oskarżeni A. G. i B. G. nie kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla Spółki Akcyjnej (...), a jedynie brali udział w działaniu takiej grupy przestępczej, odpowiednio jako pełnomocnik zarządu spółki oraz jako prezes zarządu spółki, a sama grupa przestępcza pozbawiona była faktycznego kierującego jej działalnością i zorganizowana była na zasadzie struktury poziomej, podczas, kiedy prawidłowo dokonana ocena ustaleń faktycznych przyjętych w sprawie, w tym zgodna z zasadami logicznego rozumowania analiza zasad na jakich ustalona zorganizowana grupa przestępcza działała, powiązanie funkcji i roli jakie w strukturach tej grupy pełniły poszczególne osoby trudniące się wystawianiem fikcyjnych faktur VAT i odniesienie tych ustaleń do pozycji osób decydujących o tym kto, kiedy i jakie fikcyjne faktury ma dostarczyć do spółki (...) S.A., a także kto i na jakich zasadach dokonywał rozliczeń finansowych za dostarczane fikcyjne faktury, nakazują przyjąć, że w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla Spółki Akcyjnej (...), funkcje kierownicze pełnili oskarżeni A. G. i B. G..

2. Zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III K 33/09, na niekorzyść oskarżonych A. G. i B. G. w części dotyczącej orzeczenia o karze wymierzonej oskarżonym za popełnienie przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k., odpowiednio punkt 2 wyroku oraz punkt 8 wyroku,

i na zasadzie art. 438 pkt 4 k.p.k. powołanemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary wymierzonej każdemu z oskarżonych za ten czyn kary 2 lat pozbawienia wolności i grzywny w rozmiarze 250 stawek dziennych z ustaleniem jej wysokości na kwotę 200 zł, podczas kiedy wzgląd na prawidłowo odczytane dyrektywy wymiaru kary wskazują a to, że orzeczona kara powinna być znacznie bardziej surowa.

3. Zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III K 33/09, na korzyść oskarżonych S. W. i R. S. w części obejmującej skazanie tych oskarżonych za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., odpowiednio punkt 14 wyroku oraz punkt 18 wyroku,

i na zasadzie art. 438 pkt 1 k.p.k. powołanemu wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 marca 2016 r. polegający na tym, że przypisując oskarżonym S. W. i R. S. popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. popełnionego w okresie odpowiednio, w przypadku oskarżonego S. W. od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003r., zaś w przypadku oskarżonego R. S. w październiku 2002r., sąd skazał ich za przestępstwo pomimo, że okres przedawnienia upłynął.

Prokurator podnosząc powyższe zarzuty, na zasadzie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie, że oskarżony A. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając, jako pełnomocnik firmy (...) S.A. w B., kierował wraz z B. G. zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także B. G.- prezes zarządu Spółki Akcyjnej (...), G. K. – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) K. Z. z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W. oraz inne nieustalone osoby, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i wymierzenie mu za ten czyn kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie, że oskarżony B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając, jako prezes zarządu spółki (...) S.A. w B., kierował wraz z A. G. zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, w skład której wchodził także B. G.- prezes zarządu Spółki Akcyjnej (...), G. K. – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., J. G. (2) – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., G. W. – prezes zarządu (...) z siedzibą w K., J. N. – właścicielka firm (...) oraz (...), K. Z. – właściciel firmy (...) z siedzibą w B., R. R. – właściciel firmy (...) z siedzibą w Ł., P. W. oraz inne nieustalone osoby, czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i wymierzenie mu za ten czyn kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 3. zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu A. G. za przypisane mu w punkcie 2 wyroku przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 4 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w rozmiarze 360 stawek dziennych z ustaleniem wysokości stawki na kwotę 200 zł,

4. zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu B. G. za przypisane mu w punkcie 8 wyroku przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 4 lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny w rozmiarze 360 stawek dziennych z ustaleniem wysokości stawki na kwotę 200 zł, 5. zmianę punktu 5 zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu A. G. za przypisane mu przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. oraz za przypisane mu przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności, 6. Zmianę punktu 12 zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu B. G. za przypisane mu przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. oraz za przypisane mu przestępstwo z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary łącznej 4 lat pozbawienia wolności, 7. umorzenie postępowania wobec S. W. oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 k.k. opisanego w punkcie X akt oskarżenia wobec przedawnienia ścigania tego przestępstwa, to jest na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., 8. uchylenie punktu 16 wyroku w przedmiocie orzeczenia kary łącznej obejmującej kary wymierzone oskarżonemu S. W. za przypisane mu czyny z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., 9. umorzenie postępowania wobec R. S. oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 k.k. opisanego w punkcie XII akt oskarżenia wobec przedawnienia ścigania tego przestępstwa, to jest na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., 10. uchylenie punktu 20 wyroku w przedmiocie orzeczenia kary łącznej obejmującej kary wymierzone oskarżonemu R. S. za przypisane mu czyny z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz orzeczenie, że zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata, objęte punktem 21 wyroku dotyczy kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 19 wyroku.

Obrońca oskarżonego A. G. na mocy art. 444 k.p.k. i art. 425 § 1-3 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 3 lipca 2017 r., sygn. akt III K 33/09, na jego korzyść w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach : 1,2, 5 i 31, w których:

- co do punktu 1 uznał oskarżonego A. G. za winnego czynu z art. 258 § 1 k.k. i na mocy tego przepisu skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- co do punktu 2 uznał oskarżonego A. G. za winnego przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na mocy przepisu art. 296 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. skazał go na karę 2 lat pozbawienia wolności, i 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 200 zł,

- co do punktu 5 orzekł wobec oskarżonego A. G. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- co do punktu 31 na mocy art. 46 § 1 k.k. nałożył solidarnie na oskarżonych A. G. i B. G. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.320.126,19 zł na rzecz (...) S.A. w upadłości z siedzibą w B..

Na podstawie art. 425 § 1-3 k.k. oraz art. 438 pkt 1,2,3 i 4 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. zarzucił:

I. Zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej

w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. polegającej na naruszeniu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w odniesieniu do pkt 1 zaskarżonego wyroku, a tym samym do pkt 5 zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim sąd orzekł o karze łącznej, uwzględniając karę wymierzoną za czyn opisany w pkt 1 wyroku i wniósł o uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt 1 i 5 wyroku;

II. obrazę prawa materialnego poprzez:

a) dokonanie błędnej wykładni art. 296 k.k. i przyjęcie, że podstawą przypisania odpowiedzialności określonej w tym przepisie jest udzielenie pełnomocnictwa lub też faktyczne zajmowanie się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą spółki, gdy prawidłowa wykładnia prowadzi do wniosku, że podstawą takiej odpowiedzialności może być jedynie zaistnienie stosunku prawnego, z którego wynika obowiązek zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą, a źródłem takiego obowiązku nie może być samo pełnomocnictwo, jako jednostronna czynność prawna, jak również prowadzenie spraw bez zlecenia, które nie tworzy obowiązku zajmowania się sprawami majątkowymi czy działalnością gospodarczą;

III. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to: a) art. 5 § 1 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego, w sytuacji gdy wina oskarżonego nie została mu udowodniona, a świadczy o tym całościowa ocena materiału dowodowego, z którego wynika, że za sprawstwem oskarżonego przemawiać mają jedynie udzielone mu pełnomocnictwa oraz fakt ustalony przez sąd w oparciu o wyjaśnienia współoskarżonych, iż miał posiadać wiedzę co do przyjęcia tzw. „pustych faktur” przez (...) S.A., b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego, pomimo, że na takie wątpliwości wskazuje ocena materiału dowodowego, w szczególności fakt, że oskarżony nie podpisywał ani raportów kasowych ani też dowodów KW, na podstawie których sąd w zaskarżonym wyroku ustalił wysokość szkody, c) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia wysokości szkody w oparciu o zestawione w opinii biegłego P. B. dokumenty KW, gdy z analizy całości akt postępowania, w tym dowodów przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych wynika, że środki pieniężne ujęte na tych dokumentach przekazywane były na rzecz osób faktycznie wykonujących pracę na rzecz (...) S.A., a tym samym ich wypłata nie spowodowała szkody po stronie (...) S.A., d) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonym odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną (...) S.A. na podstawie dowodów KW w sytuacji przyjęcia, że dla zlecających wystawianie faktur, A. G. i B. G., korzyścią z popełnienia przestępstwa miały być korzyści dla (...) S.A., którego to podmiotu gospodarczego byli bezpośrednio lub pośrednio akcjonariuszami i gdzie pracowali oni sami i ich najbliżsi, i przyjęcia, że przynajmniej część środków ujętych na dowodach KW trafiła do pracowników (...) S.A., w rzeczywistości wykonujących prace wskazane w zakwestionowanych fakturach, e) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy z przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby oskarżony miał świadomość istnienia takiej grupy, dopuszczał w niej swoje uczestnictwo, w szczególności przy uwzględnieniu faktu postawienia oskarżonemu, w

związku z działalnością grupy przestępczej, popełnienie jednego przestępstwa, a obowiązujący stan prawny in tempore criminis wymagał dla postawienia zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej tego, aby jej celem było popełnienie wielu przestępstw, f) art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 170 k.p.k. poprzez:

- bezzasadne oddalenie złożonych przez oskarżonego wniosków dowodowych dotyczących przeprowadzenia dowodów z ksiąg rachunkowych (...) S.A wraz z bilansami, rachunkami zysków i strat oraz wydanymi do nich opiniami biegłych rewidentów za lata objęte zarzutem aktu oskarżenia dla ustalenia, czy będące przedmiotem ustaleń raporty kasowe oraz dowody KW zostały w tych księgach ujęte oraz dla ustalenia, jak w tych księgach zostały ujęte dostawy towarów i materiałów, w szczególności, czy miały one pozorny, czy też rzeczywisty charakter,

- bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z całości akt postępowań kontrolnych przeprowadzonych w (...) S.A za okresy objęte aktem oskarżenia w zakresie podatku VAT i CIT dla ustalenia, czy i w jakim zakresie zakwestionowano faktury objęte aktem oskarżenia i czy w materiałach tych nie znajdują się potwierdzenia wykonanych prac i dostaw,

- nierozstrzygnięcie co do wniosków dowodowych dotyczących przeprowadzenia wyceny prac wykonanych w (...) S.A, a opisanych w zakwestionowanych fakturach VAT,- nieprzeprowadzenie dowodu z dokumentów złożonych przez oskarżonego do akt postępowania w postaci wyceny sporządzonych przez biegłych prac wykonanych w (...) S.A,

g) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego A. G., przez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego, przez dowolne przyjęcie, iż złożone przez niego wyjaśnienia są jedynie przyjętą linią obrony i są sprzeczne z innymi dowodami zebranymi w sprawie oraz nie zostały potwierdzone przez innych współoskarżonych, gdy wnioski te są nieuprawnione, a złożone wyjaśnienia w pełni korespondują z takimi materiałami, jak dowody z dokumentów, zeznań świadków, a pozostają w kolizji jedynie z takimi ich elementami, które były wynikiem twórczej pracy osób prowadzących przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, o czym zeznali świadkowie przed sądem, jak i pozostają w kolizji z linią obrony współoskarżonego B. G. z postępowania przygotowawczego, który swoją rolę jako prezesa zarządu (...) S.A chciał umniejszyć przerzucając ciężar odpowiedzialności na oskarżonego,

h) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny wszystkich przeprowadzonych dowodów, naruszając zasady prawidłowego rozumowania, poprzez niewyjaśnienie zmiany wyrażonego przez sąd poglądu w postanowieniu z dnia 19.01.2010 r., a dotyczące zarzutu ujętego w pkt 2 wyroku, w którym to postanowieniu na stronach 5 i 6 wskazał: „ sąd uważa, iż w zakresie zarzutów II i VI rzeczywistym pokrzywdzonym nie jest (...) S.A, lecz Skarb Państwa. Nie sposób wykluczyć, że (...) S.A na skutek wspomnianych działań, stał się beneficjentem przestępstwa skarbowego i rzecz jasna odpowiedzi na to może udzielić jedynie stosowana opinia biegłego. W ocenie sądu nie jest możliwe przeprowadzenie powyższych czynności przed sądem i to nie tylko ze względu na przedłużenie czasu postępowania. Najistotniejsze jest bowiem to, że skierowanie sprawy na rozprawę pozbawiłoby Skarb Państwa możliwości skutecznego występowania przed sądem w roli pokrzywdzonego, „ gdy w niniejszej sprawie takiej opinii nie przeprowadzono, a sąd wydając wyrok opierał się na tym samym materiale dowodowym, który był podstawą poglądu wyrażonego we wskazanym postanowieniu,

i) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady oceny dowodów i bezzasadne przyjęcie, iż opinia biegłego P. B. spełnia warunek wydania jej z wykorzystaniem wiadomości specjalnych, a jej przedmiotem było ustalenie, jaka kwota środków pieniężnych mogła zostać wydatkowana na zakwestionowane przez prokuraturę w akcie oskarżenia faktury, która to opinia ograniczyła się do zsumowania dowodów KW i powiązania ich z raportami kasowymi oraz do jej wydania były wystarczające umiejętności z zakresu dodawania i odejmowania oraz poprzez przyjęcie, że ustalenia tej opinii w zakresie zsumowania dowodów KW wystarczają do ustalenia wysokości szkody po stronie (...) S.A i gdy biegły P. B. przesłuchany na rozprawie w dniu 26. 03. 2016 r. stwierdził m.in. : „ w aktach sprawy, z tego co pamiętam, nie znalazłem dokumentów potwierdzających dalsze przekazanie przez pana G. pobranych środków pieniężnych do firm, których faktury zakwestionowano „ ,

j) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez ustalenie, iż brak jest podstaw do kwestionowania rzeczywistego dostarczenia towarów i materiałów objętych zakwestionowanymi fakturami, skoro musiały one znaleźć swoje odbicie w stanach magazynowych spółki (...) S.A, a te zgodnie z zeznaniami świadków, nie wskazywały braków i gdy przyjęto jako podstawę ustaleń faktycznych decyzje (...) i zeznania świadka M. M. (2), które potwierdzały rzeczywisty charakter tych transakcji,

k) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny co do kwoty wypłaconych środków na podstawie dokumentów KW w sposób sprzeczny z przyjętą jako podstawą ustaleń opinią biegłego P. B.,

j) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów z przekroczeniem zasad logicznego rozumowania, w tym doświadczenia życiowego, wyrażające się w przypisaniu oskarżonemu odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, przy przyjęciu, że jego, tak jak i oskarżonego B. G. kontakt z grupą przestępczą mógł mieć charakter „ transakcji handlowej” polegającej na zakupie „ pustych faktur” oraz przy uwzględnieniu faktu, że postawiony mu zarzut związany z udziałem w grupie przestępczej miał się ograniczać do jednego przestępstwa z art. 296 k.k. na szkodę (...) S.A, natomiast zasady logicznego wnioskowania i doświadczenia życiowego zostały naruszone w ten sposób, iż sąd przyjął, że oskarżony miałby chcieć uczestniczyć w grupie przestępczej nie znając zakresu jej działania ani osób wchodzących w jej skład, nie oczekując żadnych korzyści majątkowych związanych z własnym udziałem oraz bez sprecyzowania roli jaką miałyby w niej pełnić;

IV. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na jego treść, a to:

a) przyjęcie, iż w (...) S.A nie ustanowiono prokurenta, gdy tymczasem tę funkcję pomiędzy 2000 r. a 2002 r. pełniła J. G. (1) oraz w zakresie udzielenia prokury rada nadzorcza podjęła stosowną uchwałę i fakt ten został zgłoszony do rejestru przedsiębiorstw (...), co dowodzi, że w spółce znany był prawidłowy tryb udzielania zgody zarządowi na ustanowienie pełnomocników do jakich należy prokurent, a skoro tego nie uczyniono w odniesieniu do oskarżonego A. G., to znaczy, iż brak było woli dla dokonania tej czynności, co skutkuje tym, że powyższy błąd miał wpływ na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności z art. 296 k.k.- (dowód : kopia z akt KRS, uchwały wyrażające zgodę na powołanie prokurenta), b) przyjęcie, iż w (...) S.A rada nadzorcza przed 2002 r. nie istniała lub co najmniej nie był znany jej skład, gdy zgodnie z aktami KRS pierwszą radę nadzorczą tworzyli : A. S. (2), D. W., S. G., T. K., P. G. i rada nadzorcza w tym składzie funkcjonowała pomiędzy 01.01. 2000 r. a 08. 04. 2000 r., a skład jej uległ zmianie po złożonych rezygnacjach w tym dniu przez S. G., D. W. i T. K., a na ich miejsce do składu rady nadzorczej powołano w dniu 19 kwietnia 2000 r. A. G., Z. W. i R. C., co prowadzi do wniosku, że powyższy błąd miał wpływ na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności z art. 296 k.k. poprzez przyjęcie, że pełnomocnictwo z dnia 6 marca 2000 r. zachowało swą moc przez cały okres funkcjonowania spółki (...) S.A, gdy tymczasem musiało ono automatycznie wygasnąć z chwilą powołania oskarżonego w skład rady nadzorczej, gdyż nie mógł on odtąd łączyć pełnomocnictwa udzielonego przez zarząd z funkcją w radzie nadzorczej, c) przyjęcie, iż oskarżony B. G. miał udzielić oskarżonemu A. G. pełnomocnictwa w dniu 6 marca 2000 r. za zgodą rady nadzorczej, gdy brak takowej zgody zarówno w aktach KRS jak i materiale dowodowym, co miało wpływ na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności z art. 296 k.k., d) przyjęcie, że udzielane oskarżonemu pełnomocnictwa tworzyły po jego stronie obowiązek zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą (...) S.A, gdy jednocześnie nie został nawiązany jakikolwiek stosunek podstawowy, który byłby źródłem takiego obowiązku, co miało wpływ na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności z art. 296 k.k.,

e) przyjęcie, iż wystawcy faktur tzw. kosztowych odebrali faktyczną opłatę, pierwotnie ustaloną pomiędzy B. G. a Z. C. w wysokości części podatku VAT, gdy brak na to dowodów, a za wiarygodne zostały uznane przez sąd wyjaśnienia, które temu zaprzeczały, f) zaniechanie ustalenia, jaka część z kwot objętych dowodami KW, będąca przedmiotem opinii biegłego P. B., została przekazana na rzecz pracowników i innych osób faktycznie wykonujących prace, a jaka ewentualnie została przekazana na rzecz wystawców faktur, g) zaniechanie ustalenia, jaka część z kwot objętych dowodami KW, będąca przedmiotem opinii biegłego P. B., została przekazana na poczet opłacenia dostaw towarów i materiałów, które to dostawy nie były kwestionowane przez organy skarbowe i dodatkowo zostały potwierdzone zeznaniami świadków oraz wyjaśnieniami współoskarżonych, h) przyjęcie, że dostawy towarów i materiałów ze strony

firm: (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o.(...) nie zostały zrealizowane, gdy z przeprowadzonych dowodów wynika wniosek przeciwny, i) przyjęcie, że firmy, których faktury kwestionuje zaskarżony wyrok prowadziły w całości działalność pozorną, w sytuacji gdy ocena całości materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego, j) przyjęcie, że oskarżony miał wiedzę co do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, chciał w niej uczestniczyć, iż jego zamiarem było, w związku z uczestnictwem w tej grupie, popełnianie przestępstw, gdy brak na to jakichkolwiek dowodów, a błąd w tym zakresie spowodował wadliwe zastosowanie art. 258 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu zarzucanego oskarżonemu i miało to wpływ na treść orzeczenia, a w konsekwencji uchybienia określone w pkt e-h miały wpływ na przyjęcie szkody po stronie (...) S.A, oraz na określenie jej wysokości, a tym samym na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności z art. 296 k.k.;

V. rażąco niewspółmierność kary orzeczonej za czyn zawarty w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego tj. za przestępstwo z art. 296 k.k., która to kara w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, połączona z karą grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 200 zł, nie odpowiada regułom określonym w art. 53 k.k. oraz pominięcie przez sąd w swoich rozważaniach faktu, iż ewentualna szkoda w majątku (...) S.A uderzałaby bezpośrednio w interesy majątkowe oskarżonych A. G. i B. G., a ponadto sam rzekomo poszkodowany podmiot, tj. (...) S.A nie występował finalnie jako oskarżyciel posiłkowy, VI. rażąco niewspółmierność kary z powodu orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, co jest w pełni zasadne wobec dostrzeżonego przez Sąd Okręgowy uchybienia, dotyczącego wymierzenia kary za udział w zorganizowanej grupie przestępczej oraz nieprawidłowej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu i przesłanek dotyczących prewencji indywidualnej, w szczególności faktu niekaralności oskarżonego oraz upływu ponad 14 lat od daty czynu, przemawiających za orzeczeniem kary z warunkowym jej zawieszeniem, jak też z powodu orzeczenia obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.302.126, 19 zł na rzecz (...) S.A solidarnie z oskarżonym B. G., której wysokość nie została w procesie ustalona, a oskarżony w żaden sposób nie przyczynił się do jej powstania, w szczególności nie pobierając żadnych kwot w oparciu o zakwestionowane przez sąd dowody KW; VII. w oparciu o art. 425 § 2 k.p.k. zaskarżył uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w zakresie poczynionym w nim ustaleń dotyczących odmowy warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, jako dokonanych po jego wydaniu i dostrzeżeniu w nim wad prawnych, które powinny skutkować uchyleniem rozstrzygnięcia co do kary łącznej; VIII. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięcia dotyczącego obciążenia oskarżonego A. G. kosztami postępowania, w głównej mierze kosztami opinii biegłych, które są nieprzydatne albo zawierają błędy i są wewnętrznie sprzeczne, a tym samym są zbędne do wydania orzeczenia i nie powinny być na niego ponoszone.

Obrońca oskarżonego B. G. na podstawie

art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku- Białej w punktach : 7, 8, 12, 13 ,31 i 33 na jego korzyść i na zasadzie art. 425 § 1 k.p.k., art. 427 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2, 3 i 4 k.p.k. oraz art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, prowadzący w konsekwencji do naruszenia prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k. przez błędne jego zastosowanie, polegający na:

a) przyjęciu, że oskarżony B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) S.A w B., wspólnie z innymi, wymienionymi w treści wyroku osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, a które przeznaczone były dla przedmiotowej Spółki Akcyjnej, podczas gdy, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie oraz brak w tym zakresie szczegółowych ustaleń nie pozwala, w sposób nie budzący wątpliwości na takie ustalenie, a w szczególności przyjęcie, iż B. G. miał świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, której celem miało być popełnianie przestępstw oraz by chciał lub godził się na udział w takiej grupie, b) zaniechaniu poczynienia ustaleń, czy w świadomości oskarżonego, zorganizowana grupa przestępcza, w której miałby brał udział wspólnie z innymi osobami, miała na celu popełnienie jednego, czy wielu przestępstw, co powoduje brak możliwości przypisania oskarżonemu B. G. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

według stanu prawnego obowiązującego w okresie objętym zarzutem, 2) błąd w ustaleniach przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, prowadzący w konsekwencji do obrazu przepisów prawa materialnego, tj. art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 46 § 1 k.k. przez błędne zastosowanie przepisów, polegający na ustaleniu, iż B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) S.A i z tego tytułu będąc zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nadto działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął wymienione szczegółowo w treści wyroku faktury VAT wystawione na rzecz firmy (...) S.A na usługi i sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z wymienionych w wyroku firm, wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach nie doszło, a które to faktury zostały zaewidencjonowane w księgowości firmy (...) S.A i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki, wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.302.126, 19 zł, co stanowiło szkodę w wielkich rozmiarach, podczas gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie, w szczególności zakwestionowane przez sąd faktury i dowody KW nie uzasadniają przyjęcia, iż działanie oskarżonego spowodowało jakąkolwiek szkodę dla spółki, a tym bardziej szkodę w wielkich rozmiarach, co w konsekwencji powoduje, iż orzeczenie w kwestii nałożenia na oskarżonego B. G. solidarnie z oskarżonym A. G. obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.302.126, 19 zł, na rzecz (...) S.A w upadłości jest błędne, 3) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to : a) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy z przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby oskarżony miał świadomość istnienia takiej grupy, dopuszczał w niej swoje uczestnictwo, w szczególności przy uwzględnieniu faktu postawienia oskarżonemu, w związku z działalnością grupy przestępczej, zarzutu popełnienia jednego przestępstwa, a obowiązujący stan prawny *in tempore criminis* wymagał postawienia zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej tego, aby jej celem było popełnienie wielu przestępstw, b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia wysokości szkody w oparciu o zestawione w opinii biegłego P. B. dokumenty KW, podczas gdy z analizy całości akt postępowania, w tym dowodów przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych wynika, że środki pieniężne ujęte na tych dokumentach były przekazywane na rzecz osób faktycznie wykonujących prace na rzecz (...) S.A, a tym samym ich wypłata nie powodowała szkody po stronie (...) S.A, c) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną (...) S.A na podstawie dowodów KW, w sytuacji przyjęcia przez sąd, że dla zlecających wystawianie faktur B. G. i A. G. korzyścią z popełnienia przestępstwa miały być korzyści dla (...) S.A, którego to podmiotu gospodarczego byli bezpośrednio lub pośrednio akcjonariuszami i gdzie pracowali oni sami i ich najbliżsi oraz przyjęcia, że przynajmniej część nie ustalonych przez sąd środków ujętych na dowodach KW trafiła do pracowników (...) S.A, w rzeczywistości wykonujących prace na zakwestionowanych fakturach, d) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny wszystkich przeprowadzonych dowodów, z naruszeniem zasady prawidłowego rozumowania, poprzez niewyjaśnienie zmiany, wyrażonego przez sąd poglądu w postanowieniu z dnia 19.01. 2010 r., a dotyczącego zarzutu ujętego w punkcie 8 zaskarżonego wyroku, w którym to postanowieniu wskazał: „sąd uważa, iż w zakresie zarzutów II i VI rzeczywistym pokrzywdzonym nie jest (...) S.A, lecz Skarb Państwa. Nie sposób wykluczyć, że (...) S.A. na skutek wspomnianych działań, stał się beneficjentem przestępstwa skarbowego i rzecz jasna odpowiedzi na to może udzielić jedynie stosowana opinia biegłego. W ocenie sądu nie jest możliwe przeprowadzenie powyższych czynności przed sądem i to nie tylko ze względu na przedłużenie czasu postępowania. Najistotniejsze jest bowiem to, że skierowanie sprawy na rozprawę pozbawiłoby Skarb Państwa możliwości skutecznego występowania przed sądem w roli pokrzywdzonego,, , gdy w niniejszej sprawie takiej opinii nie przeprowadzono, a sąd wydając wyrok opierał się na tym samym materiale dowodowym, który był podstawą poglądu wyrażonego we wskazanym postanowieniu, e) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady oceny dowodów i bezzasadne przyjęcie, iż opinia biegłego P. B. spełnia warunek wydania jej z wykorzystaniem wiadomości specjalnych, a jej przedmiotem było ustalenie, jaka kwota środków pieniężnych mogła zostać wydatkowana na zakwestionowane przez prokuraturę w akcie oskarżenia faktury, która to opinia ograniczyła się do zsumowania dowodów KW i powiązania ich z raportami kasowymi oraz poprzez przyjęcie, że ustalenia tej opinii w zakresie zsumowania dowodów KW wystarczają do ustalenia wysokości szkody po stronie (...) S.A,

f) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez zliczenie do wartości szkody towarów i materiałów objętych kwestionowanymi fakturami, mimo, iż brak było podstaw do kwestionowania rzeczywistego dostarczenia tych towarów i materiałów, albowiem musiały one znaleźć swoje odbicie w stanach magazynowych spółki (...) S.A., a te zgodnie z zeznaniami świadków, nie wskazywały braków, w sytuacji, gdy jako podstawę ustaleń faktycznych sąd przyjął decyzje (...) i zeznania świadka M. M. (2), które potwierdzały rzeczywisty charakter tych transakcji, 4) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., polegającą na skazaniu oskarżonego B. G. w punkcie 7 wyroku za przestępstwo, którego termin przedawnienia upłynął przed zakończeniem postępowania przed sądem pierwszej instancji, 5) rażącą niewspółmierność orzeczonej w punkcie 8 wyroku kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych kary grzywny i ustalenie wysokości jednej stawki, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 200 zł., co znalazło swoje odbicie w orzeczeniu rażąco surowej kary łącznej, albowiem orzeczonej kara pozbawienia wolności jest nieadekwatna do ustalonych przez sąd okoliczności i nie odpowiada regułom określonym w art. 53 k.k. i w połączeniu z rozmiarem orzeczonej kary grzywny stanowi dla oskarżonego rażąco surową dolegliwość, 6) rażącą niewspółmierność kary z powodu orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, jak też z powodu obowiązku naprawienia szkody, której wysokość nie została w procesie prawidłowo ustalona, 7) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 624 § 1 k.p.k. w zakresie obciążenia oskarżonego kosztami postępowania, na które miały złożyć się głównej mierze koszty opinii biegłych, mimo, że przeprowadzone w sprawie są nieprzydatne dla rozstrzygnięcia, zawierają błędy i nie spełniają waloru wydania z uwzględnieniem wiadomości specjalnych, co powoduje, iż z powodu ich zbędności dla rozstrzygnięcia sprawy, obciążenie nimi oskarżonego jest nieuzasadnione.

Obrońca oskarżonego B. G. podnosząc powyższe zarzuty, na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i k.p.k. wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 7 i 8 i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynów w punktach tych opisanych, a z ostrożności procesowej o : 2. uchylenie zaskarżonego wyroku w punkcie 7 i umorzenie w tym zakresie postępowania, 3. zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 8 i orzeczenie kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz orzeczenie kary grzywny w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z zaliczeniem na poczet kary grzywny okresu faktycznego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie, względnie, 4. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca z urzędu oskarżonego S. W. adwokat B. R. na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej w całości na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to: - art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. poprzez uznanie, że brak jest podstaw do zmiany stanowiska sądu wyrażonego na rozprawie w dniu 17 marca 2017 r., odnośnie oddalenia wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka S. A., pomimo tego, że w piśmie skierowanym do sądu przez samego świadka wskazano, iż będzie przebywał w Polsce we wrześniu 2017r., a co za tym idzie wówczas będzie możliwość jego przesłuchania, a nadto w przedmiotowym piśmie wskazano adres świadka, a co za tym idzie jego przesłuchanie było możliwe, - art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego S. W. o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka G. W., pomimo tego, że od ostatniej próby doręczenia zawiadomienia świadkowi upłynął znaczny okres czasu, a więc nie można było wykluczyć, iż być może świadek jest już dostępna pod wskazanym uprzednio adresem, - art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na przyznaniu wiarygodności zeznaniom A. B. (1), pomimo tego, że nie potrafił on wyjaśnić rozbieżności w zakresie swych wyjaśnień złożonych m.in. w dniach 19 października 2004r. i 9 września 2004r., jak również nie potrafił wyjaśnić, dlaczego w protokołach jego wyjaśnień znajdują się, w znacznej części fragmentów, identyczne sformułowania, -art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na przyznaniu wiarygodności zeznaniom G. W. i uznaniu, że S. W. kontrolował działania firm (...) sp. z o.o., (...).sp. z o.o. , (...) sp. z o.o., pomimo tego, że wyjaśnienia G. W. złożone w postępowaniu przygotowawczym były rozbieżne, (jak wynika bowiem m.in. z protokołu konfrontacji G. W. i S. W. z dnia 16.01.2007 r., G. W. wskazała „ja

nigdy nie twierdziłam, że S. zajmował się wystawianiem faktur z firmy (...) sp. z o.o.. Nic mi na ten temat nie wiadomo (...). Zawsze twierdziłam, że Pan S. W. nie miał nic wspólnego z (...) meblowe, zawsze to podkreślałam”), a rozbieżności te w toku postępowania sądowego, z uwagi na brak przesłuchania przez sąd orzekający, nie zostały wyjaśnione, - art. 7 k.p.k. poprzez dowolną interpretację dowodów, wykraczającą poza granice swobodnej oceny dowodów, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia i przyjęcie, że dla oskarżonego S. W. popełnianie przestępstwa stanowiło sposób na życie, pomimo tego, że do chwili obecnej jest on osobą niekaraną, - art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. polegającą na wydaniu wyroku skazującego w stosunku do oskarżonego S. W., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania w odniesieniu do pierwszego z czynów zarzucanych oskarżonemu, 2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść wyroku polegający na przyjęciu, przez Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej, że: - S. W. działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, podczas gdy zgromadzone w sprawie materiały dowodowe nie pozwalają na stwierdzenie, iż takowa grupa przestępcza faktycznie funkcjonowała, a tym bardziej nie udowodniono, jakoby oskarżony S. W. faktycznie działał w ramach tej grupy, czego przejawem jest, m.in., fakt, że nie znał on nie tylko A. G. i B. G., którzy zgodnie z treścią aktu oskarżenia kierowali tą grupą przestępczą, ale także nie znał większości osób stanowiących grupę przestępczą, w tym, m.in., R. R., Z. C., K. Z., - zeznania świadków Z. M., G. W. i G. K. jednoznacznie wskazują, że oskarżony S. W. kontrolował działania firm (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., podczas gdy zeznań G. K. złożonych przed sądem orzekającym w dniu 26 lutego 2015 r. jednoznacznie wynika, że „tą firmą (tj. (...) sp. z o.o.) zajmował się ktoś ze wschodu, jakiś Arab” , a G. W. w toku konfrontacji z oskarżonym S. W. wskazała „ja nigdy nie twierdziłam, że S. zajmował się wystawianiem faktur z firmy (...) sp. z o.o., Nic mi nie jest na ten temat wiadomo.” , - oskarżony S. W. dostarczał przedmiotowe faktury do (...) S.A., podczas gdy zeznania świadków, w tym m. in. A. J., czy P. K. jednoznacznie świadczą o tym, że S. W. nie dostarczał do (...) S.A., żadnych faktur.

Obrońca oskarżonego S. W. podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

- na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 2 i k.p.k. o uniewinnienie oskarżonego S. W. od popełnienia zarzucanych mu czynów, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca z urzędu oskarżonego S. W. adwokat M. S. na podstawie art. 425 § 1 k.p.k. i art. 444 § 1 k.p.k. zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej w całości na korzyść oskarżonego i na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. zarzuciła: - rażące naruszenie prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. skutek skazania oskarżonego w pkt 14 wyroku za czyn z art. 258 § 1 k.k. i wymierzenie mu w pkt 16 kary łącznej obejmującej wyżej wymieniony czyn popełniony w okresie od czerwca 2002r. do kwietnia 2003r., którego karalność ustała w kwietniu 2013r., stosownie do art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 2.03. 2016 r., tj. pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej, która winna skutkować umorzeniem postępowania w przedmiotowym zakresie,

na podstawie art. 438 pkt 1, 2, 3 i 4 k.p.k. zarzuciła: - naruszenie art. 65 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w zakresie przestępstwa objętego pkt 15 wyroku, mimo braku możliwości przypisania oskarżonemu przestępstwa działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, - wynikający z naruszenia norm art. 2 § 2 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kontrolował nieformalnie działalność firm (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., i nakłonił przedstawicieli tychże firm do wystawienia fikcyjnych faktur VAT na rzecz (...) S.A., oraz oparcie się w tym zakresie na zeznaniach G. K., A. B. (1), G. W. i Z. M., podczas gdy zeznań tych osób nie sposób uznać za spójne, stabilne i wzajemnie się uzupełniające, przy zaniechaniu przeprowadzenia dowodu z zeznań S. A., pełnomocnika firmy (...) sp. z o.o., z okresu objętego zarzutami aktu oskarżenia, przy jednoczesnej odmowie uznania za wiarygodne konsekwentnych wyjaśnień oskarżonego, nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów, okoliczności te zaś wyłączają możliwość przypisania oskarżonemu winy w sposób nie budzący wątpliwości;

z najdalej posuniętej ostrożności procesowej zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła: - rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w pkt 15 względem stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, przy braku należytego

uwzględnienia uprzedniej jego niekaralności, jak i wpływu kilkunastu lat od zaistnienia zdarzeń objętych zarzutami aktu oskarżenia, mimo istnienia szczególnych okoliczności przemawiających za zastosowaniem warunkowego zawieszenia wobec niego wykonania kary, jak i orzeczenie kary łącznej obejmującej skazanie za czyn, którego karalność uległa przedawnieniu.

Obrońca oskarżonego S. W. podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o:

1. zmianę wyroku w pkt 14 poprzez umorzenie postępowania w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu stypizowanego w art. 258 § 1 k.k. oraz jego uniewinnienie od popełnienia przestępstwa objętego pkt 15 wyroku,

ewentualnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, z najdalej posuniętej ostrożności procesowej o :

3. zmianę wyroku w pkt 14 poprzez umorzenie postępowania w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu stypizowanego w art. 258 § 1 k.k., eliminację z kwalifikacji prawnej czynu objętego pkt 15 wyroku art. 65 § 1 k.k., złagodzenie wymierzonej oskarżonemu kary i jej wymierzenie w rozmiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat oraz uchylenie pkt 16 wyroku.

Obrońca z urzędu oskarżonego R. S. zaskarżył wyrok w zakresie dotyczącym rozstrzygnięć zawartych w pkt 18, 19, 20, 21, 22 oraz 33 na jego korzyść i zarzucił: - wystąpienie bezwzględnej podstawy uchylenia orzeczenia w zakresie pkt 18 wyroku na zasadzie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., - błędy w ustaleniach faktycznych prowadzące do przyjęcia, że oskarżony R. S. działając jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. wystawił 2 faktury VAT o nr (...) z 31.10.2002 r. oraz (...) z dnia 31.10.2002r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wiedząc, że nie doszło do wykonania prac opisanych w powyższych fakturach.

Obrońca oskarżonego R. S. podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o: 1. uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 18, pkt 20, pkt 21 i umorzenie postępowania w tym zakresie, 2. zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 19, 22 oraz 33 poprzez uniewinnienie oskarżonego i zwolnienie od kosztów postępowania, a z ostrożności procesowej o ewentualne uchylenie postępowania w podanym zaskarżonym zakresie oraz o przekazanie sprawy w tym względzie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca z wyboru oskarżonej J. G. (1) na mocy art. 444 k.p.k. i art. 425 § 1-3 k.p.k. zaskarżył na jej korzyść wyrok Sądu Okręgowego i rozstrzygnięcia zawarte w pkt 25, 26 i 27 w których:

- uznał oskarżoną J. G. (1) za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XVI części wstępnej wyroku, czym wyczerpać miała znamiona występku z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r., wykonanie orzeczonej w pkt 25 kary pozbawienia wolności warunkowo jej zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata,

- na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej J. G. (1) grzywnę w kwocie 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Na podstawie art. 425 § 1-3 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to: a) art. 5 § 1 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego, w sytuacji gdy wina oskarżonej nie została jej udowodniona, a świadczy o tym całościowa ocena materiału dowodowego, z którego wynika, że za sprawstwem oskarżonej ma przemawiać ma jedynie jeden z dowodów przeprowadzonych w sprawie, a konkretnie jeden z protokołów wyjaśnień współoskarżonej M. Ł., którego

treść była sprzeczna z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie, w tym z zeznaniami wymienionej M. Ł. i wątpliwości w tym zakresie sąd nie rozstrzygnął, zupełnie je pomijając, b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonej, pomimo, że na takie wątpliwości wskazuje ocena materiału dowodowego, w szczególności fakt, iż pierwotnie, w 4 lata pop popełnieniu czynu w postaci podrobienia podpisów na dowodach KW, M. Ł. przesłuchiwana w charakterze świadka wskazała jako osobę, która kazała jej tego dokonać B. G., prezesa zarządu (...) S.A., z którym to pozostawała w zażyłych relacjach, a na sprawstwo oskarżonej J. G. (1) wskazała po kolejnych dwóch latach, gdy postawiono jej zarzuty i była przesłuchiwana w charakterze podejrzanej i gdy kolejne wersje zdarzenia posiadały więcej, a nie mniej szczegółów,

c) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonej, gdy na takie wątpliwości wskazuje ocena wyjaśnień i zeznań M. Ł. w powiązaniu z opinią grafologiczną i wynikających z niej ustaleń, w szczególności tych, które pozwalają przyjąć, iż poczynione przez M. Ł. podpisy miały odwzorowywać te, którymi posługiwał się Z. C., a sposób ich naniesienia wskazuje na to, że uczyniono to spontanicznie bez żadnej presji,

d) art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez zaniechanie oceny wszystkich zebranych w sprawie dowodów, w tym protokołu przesłuchania M. Ł. w charakterze świadka z dnia 11.09.2006 r. w którym wykluczyła sprawstwo oskarżonej oraz protokołów z 18.12. 2012 r., 07.05. 2013 r., 20. 05. 2013 r. i 03. 06. 2013 r. w których na sprawstwo oskarżonej nie była w stanie wskazać,

e) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny zebranych w sprawie dowodów z przekroczeniem zasady swobodnej oceny, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, z pominięciem zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, co wyraziło się w przyjęciu, że wersja zdarzenia przedstawiona pierwotnie przez M. Ł. 4 lata po jego zaistnieniu jest mniej wiarygodna, niż późniejsza o kolejne 2 lata, że bardziej należy ufać wyjaśnieniom, jakie składa osoba jako podejrzana, niż gdy zeznaje w charakterze świadka, że wiarygodnym jest zlecenie podrobienia podpisów przez osobę skonfliktowaną z nią, tj. oskarżoną, choćby poprzez relacje jakie występowały pomiędzy córką oskarżonej a M. Ł., gdy osoba do tego zobowiązana ma oparcie w głównym przełożonym w zakładzie, tj. B. G., gdy dowody KW, które były przedtem podrobienia nie przedstawiały dla firmy (...) S.A. żadnego znaczenia, a mogły mieć jedynie znaczenie dla osoby, która dokonała podrobienia, tj. M. Ł.,

2. błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na jego treść, a to:

a) przyjęcie, że kwoty ujęte na dowodach KW potwierdzały wypłacenie pieniędzy z kasy przez M. Ł. Z. C., gdy ta temu faktowi jednoznacznie zaprzeczyła, a powyższe miało znaczenie dla oceny tego, czy i na ile M. C. zależeć mogło na posiadaniu potwierdzenia wypłaty w sytuacji konfliktu o stan kasy z M. G. i oskarżoną,

b) przyjęcie, że to oskarżona poleciła M. Ł. podrobienie podpisów na dowodach KW za Z. C., gdy z materiału dowodowego wynika, że uczyniła to na polecenie B. G., który jest jednocześnie podpisany na większości dokumentów, co wyklucza sprawstwo oskarżonej.

Obrońca oskarżonej J. G. (1) podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku Sadu okręgowego w pkt XVI.

Oskarżony A. G. wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej i działając w imieniu własnym na mocy art. 444 k.p.k. i art.425 § 1-3 k.p.k. zaskarżył rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1, 2, 5 i 31 oraz na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. zarzucił obrazę przepisów postępowania, polegająca na naruszeniu art. 351 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 12.08. 2017 r. w zw. z § 48 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie regulaminu urzędowania sądów powszechnych z 23.12. 2015 r., które to naruszenie miało wpływ na treść orzeczenia.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bielsku-Białej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie, apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych A. G. i B. G. są niezasadnie nie zasługują na uwzględnienie, apelacji wniesione przez obrońców oskarżonych S. W. i R. S. są częściowo zasadne i zasługują na uwzględnienie, a apelacja obrońcy oskarżonej J. G. (1) jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosnie apelacji prokuratora należy stwierdzić, co następuje.

Analiza i ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Sąd Okręgowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz mający bezpośredni wpływ na jego treść i polegający na stwierdzeniu, że oskarżeni A. G. i B. G. nie kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla Spółki Akcyjnej (...), a jedynie brali udział w działaniu takiej grupy przestępczej, odpowiednio jako pełnomocnik zarządu spółki oraz jako prezes zarządu spółki, a sama grupa przestępcza pozbawiona była faktycznego kierującego jej działalnością i zorganizowana była na zasadzie struktury poziomej. Z takim stanowiskiem nie sposób się zgodzić. Prawidłowo dokonana ocena ustaleń faktycznych przyjętych w sprawie, w tym zgodna z zasadami logicznego rozumowania analiza zasad na jakich ustalona zorganizowana grupa przestępcza działała, powiązanie funkcji i roli jakie w jej strukturach pełniły poszczególne osoby trudniące się wystawianiem fikcyjnych faktur VAT i odniesienie tych ustaleń do pozycji osób decydujących o tym kto, kiedy i jakie fikcyjne faktury ma dostarczyć do spółki (...) S.A., a także kto i na jakich zasadach dokonywał rozliczeń finansowych za dostarczane fikcyjne faktury, nakazują przyjąć, że w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla Spółki Akcyjnej (...), funkcje kierownicze pełnili oskarżeni A. G. i B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. Oskarżony B. G. był prezesem zarządu tej firmy a oskarżony A. G. jej pełnomocnikiem. To oni właśnie odgrywali kluczową rolę w tym przestępczym procederze. Trafne jest stanowisko Sądu I instancji, że obaj oskarżeni planowali i obejmowali swoim zamiarem dokonywanie przez dłuższy czas i w podobny sposób przestępstw. Ich działanie było zaplanowane i przemyślane. Osoby wchodzące w skład zorganizowanej grupy przestępczej stworzyły sieć podmiotów gospodarczych, które realizowały szereg operacji gospodarczych, mających stworzyć pozory rzeczywistej i legalnej działalności gospodarczej. Od strony przedmiotowej podmioty te wystawiały faktury VAT, ale w istocie rzeczy albo w ogóle nie prowadziły działalności gospodarczej, bądź realizowały ją w ograniczonym zakresie lub też w odniesieniu do zupełnie innej działalności, nie powiązanej rodzajowo z działalnością Spółki Akcyjnej (...). Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że w tej grupie istniał określony podział ról. Określone osoby odpowiadały za kontakty pomiędzy wystawcami a odbiorcami i byli to Z. C., P. K. oraz P. W.. Z kolei inne osoby koordynowały wystawianie faktur przez osoby będące właścicielami firm lub członkami zarządu tych podmiotów i byli nimi G. K. i S. W.. Jeszcze inne pełniły rolę tzw. „słupów” i należeli do nich, między innymi, K. Z., R. R., G. W., Z. M., J. N. i R. S..

Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżeni A. G. i B. G. składali zamówienia na faktury, które opiewały na określone kwoty pieniężne za wskazane konkretnie towary i usługi. Dalej wyraził pogląd, że faktury wystawione na ich zlecenie, stanowiły niewielki wycinek działalności członków grupy przestępczej, trudniących się tym procederem, na zasadzie obopólnie korzystnej transakcji handlowej, co powoduje, że można im jedynie przypisać udział w zorganizowanej grupie przestępczej o tzw. strukturze poziomej. Nie jest przecież wykluczona możliwość uznania grupy za zorganizowaną, choćby brak było w niej ustalenia kierownictwa, czy też mechanizmów wymuszających posłuszeństwo jej członków, ponieważ zorganizowanie, to nie tylko struktura „pionowa”, z przywódcą, który nią kieruje, ale też „pozioma” ze stałym z reguły składem jej uczestników, koordynujących jej działanie, według ustalonych reguł i zasad.

Nie sposób się zgodzić z poglądem Sądu I instancji, że rola oskarżonych A. G. i B. G. sprowadzała się jedynie do składania zamówień na faktury zawierające konkretne towary, usługi i kwoty pieniężne z nimi związane oraz koordynowania działań w tym zakresie. W tym miejscu należy odwołać się do zeznań świadków G. K., A. B. (1), P. K.

i J. N., którzy opisując proceder wystawiania fikcyjnych faktur przez podmioty gospodarcze na rzecz Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w B. wskazali, że pełną wiedzę w tym zakresie mieli oskarżeni A. G. i B. G., którzy kierowali działalnością przestępczą, że z oskarżonym B. G. było uzgadnianie wystawiania tych faktur, natomiast za tymi działaniami stał, nimi współkierował i je inspirował oskarżony A. G.. Świadkowi ci zgodnie podkreślili szczególną i kierowniczą rolę w całym procederze obu oskarżonych.

Zeznania wyżej wskazanych świadków są rzeczowe i wzajemnie się uzupełniają. Zaakcentowali, że obaj oskarżeni pełnili w przestępczym procederze przywódcze funkcje. Oni też byli pomysłodawcami wystawiania fikcyjnych faktur dla Spółki Akcyjnej (...) oraz decydowali o sposobie ich wykorzystania. Należy zatem przyjąć, że oskarżeni A. G. i B. G. kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, nawiązywali kontakty z poszczególnymi osobami i zlecali im wystawianie ściśle określonych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż towarów. Cała ta działalność była zaplanowana i połączona z analizą księgową, na podstawie której ustalano celowość pozyskiwania tych nierzetelnych dokumentów. Następnie faktury były wprowadzane do dokumentacji finansowo-księgowej i rozliczane. Wszystko to odbywało się za wiedzą obu oskarżonych, którzy nadzorowali i kontrolowali ten przestępczy proceder. Postępowanie oskarżonych A. G. i B. G. spełnia kryteria kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, ponieważ rzeczywiście nad nią panowali, podejmowali decyzje kto i jakie czyny zabronione ma popełnić, wyznaczali działania zmierzające do realizacji jej przestępczych celów oraz decydowali o rozdziale środków pieniężnych pochodzących z tej nielegalnej działalności.

Analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do konkluzji, że oskarżeni A. G. i B. G. faktycznie kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, ponieważ stali na jej czele, sprawowali kontrolę nad jej działalnością, wydawali samodzielnie polecenia władcze poszczególnym jej członkom oraz podejmowali zasadnicze decyzje w celu osiągnięcia zamierzonych celów przestępczych. Nie tylko koordynowali działalność uczestników grupy, ale wydawali decyzje o takim charakterze, które zapewniały działalność grupy przestępczej.

Wszystkie te elementy można dostrzec w zachowaniu oskarżonych A. G. i B. G. jako przywódców zorganizowanej grupy przestępczej. Bez ich działania i inspiracji, żaden z członków ustalonej struktury przestępczej nie podjąłby się wystawiania fikcyjnych faktur i dostarczania do firmy (...) S.A.

Biorąc to wszystko pod uwagę Sąd Apelacyjny uznał za zasadny zarzut prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w stosunku do oskarżonego A. G. w ten sposób, że uzupełnił opis przypisanego mu czynu i ustalił, że kierował wraz z oskarżonym B. G. zorganizowaną grupą przestępczą oraz przyjął, iż swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i jednocześnie ustalił, że ten przepis stanowi podstawę prawną wymiaru kary oraz zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 7 w stosunku do oskarżonego B. G. w ten sposób, że uzupełnił opis przypisanego mu czynu i ustalił, że kierował wraz z oskarżonym A. G. zorganizowaną grupą przestępczą oraz przyjął, iż swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. i jednocześnie ustalił, że ten przepis stanowi podstawę prawną wymiaru kary.

Odnosnie zarzutu prokuratora dotyczącego orzeczenia o karze i rażącej niewspółmierności wymierzonych kar pozbawienia wolności i grzywny oskarżonym A. G. i B. G. w punktach 2 i 8 zaskarżonego wyroku, Sąd Apelacyjny odniesie się w dalszej części uzasadnienia.

Apelacja prokuratora wniesiona na korzyść oskarżonych S. W. i R. S. w części obejmującej ich skazanie za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., odpowiednio w punkcie 14 oraz punkt 18 wyroku, okazała się zasadna. Oskarżyciel publiczny słusznie

na zasadzie art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 marca 2016 r. polegającą na tym, że przypisując oskarżonym S. W. i R. S. popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. dokonanego w okresie odpowiednio, w przypadku oskarżonego S. W. od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003r., zaś w przypadku oskarżonego R. S. w październiku 2002r., sąd skazał ich za to przestępstwo pomimo, że okres przedawnienia upłynął.

Do dnia 1 maja 2004 r. przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. było zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności. Przepisów przypisanych oskarżonym zostały popełnione przed dniem 1 maja 2004 r. Do dnia 2 marca 2016 r. przedawnienie karalności przestępstw zagrożonych karą do 3 lat pozbawienia wolności wynosiło łącznie 10 lat, co wprost wynikało z treści przepisów art. 101 § 1 pkt 4 k.k. oraz art. 102 k.k. Zatem co do czynów przypisanych oskarżonym nastąpiło to po upływie 10 lat od popełnienia przestępstw. W stosunku do oskarżonego S. W. nastąpiło to z dniem 1 maja 2013 r., a w odniesieniu do oskarżonego R. S. z dniem 1 listopada 2012 r. W tej sytuacji złożenie apelacji na korzyść oskarżonych było jak najbardziej zasadne. Sąd Apelacyjny uwzględnił w tej części apelację prokuratora i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w punktach 14 i 18 oraz umorzył postępowanie sądowe w stosunku do oskarżonych S. W. i R. S., a kosztami postępowania w tej części obciążył Skarb Państwa. Następtwem tego rozstrzygnięcia była konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie 15 w stosunku do oskarżonego S. W. oraz w punkcie 19 w stosunku do oskarżonego R. S., poprzez wyeliminowanie z opisu przypisanych im czynów co do oskarżonego S. W. sformułowania „opisanej w pkt 14”, natomiast co do oskarżonego R. S. sformułowania „opisanej w pkt 18”. Konieczność umorzenia postępowania wobec obu oskarżonych z powodu przedawnienia karalności przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. spowodowała też potrzebę podjęcia rozstrzygnięć w zakresie wymierzonych im kar łącznych pozbawienia wolności. W zaistniałym układzie procesowym brak jest podstaw do orzekania kary łącznej pozbawienia wolności. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 16 w stosunku do oskarżonego S. W. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności oraz w stosunku do oskarżonego R. S. w punktach 20, 21 i 22 w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności, jej warunkowego zawieszenia i dozoru kuratora sądowego.

Natomiast zagadnienia dotyczące wymiaru kar pozbawienia wolności orzeczonych oskarżonemu S. W. za przypisany czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i oskarżonemu R. S. za przypisany czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego A. G. należy stwierdzić, co następuje.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelacyjny zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. polegającej na naruszeniu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w odniesieniu do pkt 1 zaskarżonego wyroku, a tym samym do pkt 5 zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim sąd orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny, po uwzględnieniu apelacji prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w punkcie 1 w stosunku do oskarżonego A. G. i uzupełniając opis czynu przyjął, że kierował on w okresie od stycznia 2001 r. do listopada 2003 r. wraz z oskarżonym B. G. zorganizowana grupą przestępczą oraz swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. Do dnia 1 maja 2004 r. to przestępstwo było zagrożone karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze przepisy art. 101 § 1 k.k. i art. 102 k.k. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu A. G. z art. 258 § 3 k.k., zarówno w czasie orzekania przed Sądem Okręgowym, jak i Sądem Apelacyjnym nie doszło do przedawnienia karalności przestępstwa.

Nie znajduje uzasadnienia zarzut apelacyjny dokonania przez Sąd Okręgowy błędnej wykładni przepisu art. 296 k.k. polegający na przyjęciu, że podstawą przypisania odpowiedzialności karnej oskarżonemu A. G. jest udzielenie pełnomocnictwa lub też faktyczne zajmowanie się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą spółki. Twierdzenie skarżącego, iż prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że podstawą takiej odpowiedzialności może być jedynie zaistnienie stosunku prawnego, z którego wynika obowiązek zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą, a źródłem takiego obowiązku nie może być samo pełnomocnictwo, jako jednostronna czynność prawna, jak również prowadzenie spraw bez zlecenia, które nie tworzy obowiązku zajmowania się sprawami majątkowymi czy działalnością gospodarczą, nie może być zaakceptowane.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że A. G. pełnił funkcję pełnomocnika i pełnomocnika generalnego spółki. W ramach tych pełnomocnictw faktycznie zarządzał spółką, wydawał wiążące polecenia pracownikom, zawierał umowy w imieniu tego podmiotu gospodarczego, podejmował dyspozycje finansowe odnośnie spraw płatniczych.

Nigdy też w okresie faktycznego zarządu firmą nie kwestionował udzielonych mu pełnomocnictw. Wypowiedział je dopiero po zakończeniu okresu objętego zarzutami, we wrześniu 2004 r., w odniesieniu do pełnomocnictwa generalnego. W tym miejscu należy podkreślić, odwołując się do wyjaśnień oskarżonego B. G., iż oskarżony A. G. bardzo zabiegał o to, aby ustanowić go pełnomocnikiem generalnym. Osobiście przygotował projekt tego pełnomocnictwa i uczestniczył w posiedzeniu Walnego Zgromadzenia, które odbyło się w dniu 28 lutego 2001 r., na którym podjęto uchwałę o udzieleniu mu pełnomocnictwa generalnego. Następnie w dniu 1 marca 2001 r. na podstawie tej uchwały Prezes Zarządu (...) S.A. oskarżony B. G. udzielił pełnomocnictwa generalnego oskarżonemu A. G.. Zauważyć też należy, że niezależnie od ustanowienia go pełnomocnikiem generalnym, już od dnia 6 marca 2000 r. pełnił on również funkcję pełnomocnika (...) S.A. Tego pełnomocnictwa ogólnego B. G., jako Prezes Zarządu (...) S.A., udzielił oskarżonemu A. G. za zgodą Rady Nadzorczej, a zatem w zgodzie ze statutem spółki. To pełnomocnictwo nigdy nie zostało odwołane. Z kolei w dniu 1 sierpnia 2001 r. oskarżony B. G., jako Prezes Zarządu (...) S.A., udzielił kolejnego pełnomocnictwa ogólnego A. G.. W dokumencie tym wprost wskazano, że przedmiotowe pełnomocnictwo nie narusza uprawnień pełnomocnika wynikających z pełnomocnictw z dnia 6 marca 2000 r. i z dnia 1 marca 2001 r., a jedynie je rozszerza. Warto w tym miejscu podkreślić, że zakres pełnomocnictw określono bardzo szeroko i w praktyce zakres uprawnień pełnomocnika był równy kompetencjom prezesa zarządu. Z treści zakresu pełnomocnictwa ogólnego z dnia 6 marca 2000 r. wynikało, iż oskarżonemu A. G. udzielono pełnomocnictwa do reprezentowania interesów spółki przed wszystkimi osobami trzecimi, sądami, organami administracji, innymi instytucjami, przedsiębiorstwami i bankami, łącznie z prawem prowadzenia negocjacji i zawarcia ugody oraz nadzorowania jej wykonania, na warunkach, jakie uzna za właściwe, składania wniosków kredytowych i prowadzenia wiążących w tych sprawach negocjacji. Z kolei w odniesieniu do pełnomocnictwa generalnego wskazano, że pełnomocnik będzie upoważniony do działania we wszystkich dziedzinach działania spółki, reprezentowania jej w stosunkach wewnętrznych i zewnętrznych z prawem zaciągania zobowiązań w tym zobowiązań wekslowych i kredytowych, ewentualnego udzielania pełnomocnictw i ustanawiania pełnomocników do poszczególnych spraw w tym ustanawiania pełnomocników procesowych, zawierania ugody i innych, do których upoważniony jest zarząd spółki. Słuszne jest stanowisko Sądu I instancji, że sprawcą przestępstwa z art. 296 kk może być także pełnomocnik, i to zarówno majątkowy, jak i procesowy, pod warunkiem ustalenia, iż posiada nie tylko uprawnienie do reprezentowania np. spółki na zewnątrz, lecz także dysponuje uprawnieniami do samodzielnego rozstrzygania o sprawach majątkowych, czy działalności gospodarczej spółki, np. zawarcia ugody, zrzeczenia się roszczenia itp. To oznacza, że za sprawcę tego typu przestępstwa można uznać tylko osobę, której uprawnienia i obowiązki obejmują łącznie zarówno dbałość o uchronienie powierzonego mienia przed uszczerbkiem, zniszczeniem lub zagubieniem albo pogorszeniem interesów majątkowych, jak i powinność wykorzystania powierzonego mienia w procesie gospodarowania w taki sposób, by zostało ono powiększone lub wzrosła jego wartość. Na gruncie niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości, że oskarżony A. G. posiadał umocowanie do prowadzenia takiej działalności.

Stąd Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że w świetle treści udzielonych pełnomocnictw, od strony formalnej, może ponosić odpowiedzialność za przestępstwo z art. 296§1 kk.

Odnosnie zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a to art. 5 § 1 k.p.k. art. 5 § 2 k.p.k., to należy stwierdzić, że orzekając w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy, wbrew wywodom zawartym w apelacji obrońcy oskarżonego A. G., przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzuconych mu przestępstw, respektując przy tym zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.).

Nie budzi żadnych wątpliwości zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, że zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania - niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni uprzednio materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi

przez zasadę swobodnej oceny dowodów (por. postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 10 października 2013 r. oraz z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt V KK 270/12). Podniesienie zarzutu obrazu art. 7 k.p.k. wyklucza zatem możliwość skutecznego wysunięcia zarzutu obrazu art. 5 § 2 k.p.k.

Wbrew wywodom skarżącego Sąd I instancji nie dopuścił się obrazu przepisu art. 5 § 1 k.p.k. ponieważ wydał wyrok skazujący, w sytuacji, gdy wina oskarżonego A. G. za przypisane mu przestępstwa została mu udowodniona, a świadczy o tym całościowa ocena materiału dowodowego, z którego wynika, że za jego sprawstwem przemawiają udzielone mu pełnomocnictwa oraz ustalenia faktyczne dokonane w oparciu o wyjaśnienia współoskarżonych, z których wynika, iż posiadał wiedzę co do przyjęcia tzw. „pustych faktur” przez firmę (...)S.A.

Z analizy materiału dowodowego wynika także, że Sąd Okręgowy nie powziął jakichkolwiek wątpliwości natury faktycznej co do popełnienia przez oskarżonego A. G. przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W związku powyższym, nie mogło dojść do naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., statuującego zasadę in dubio pro reo w procesie karnym. Zarzut obrazu tego przepisu mógłby bowiem zostać skutecznie podniesiony przez skarżącego tylko wówczas, gdyby Sąd Okręgowy dopatrył się wątpliwości w zakresie ustaleń faktycznych lub wykładni prawa, których usunąć się nie da i wątpliwości te rozstrzygnął na niekorzyść oskarżonego. Taka sytuacja procesowa w tej sprawie nie miała jednak miejsca, zaś odmienny, subiektywny pogląd autora apelacji jest w tej kwestii bez znaczenia. Dla oceny, czy nie została naruszona omawiana reguła nie są bowiem miarodajne wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie Sąd I instancji rzeczywiście powziął wskazane wyżej wątpliwości, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć. Treść pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie wskazuje bowiem, aby Sąd ten przedstawił swoje wątpliwości i nie mogąc ich usunąć rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego A. G. zarzucającego obrazę przepisu art. 5 § 2 k.p.k., poprzez:

- niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego, pomimo, że na takie wątpliwości wskazuje ocena materiału dowodowego, w szczególności fakt, że nie podpisywał ani raportów kasowych ani też dowodów KW, na podstawie których sąd w wyroku ustalił wysokość szkody,

- niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia wysokości szkody w oparciu o zestawione w opinii biegłego P. B. dokumenty KW, gdy z analizy całości akt postępowania, w tym dowodów przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych wynika, że środki pieniężne ujęte na tych dokumentach przekazywane były na rzecz osób faktycznie wykonujących pracę na rzecz firmy (...) S.A.”, a tym samym ich wypłata nie spowodowała szkody po jej stronie,

- niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonym odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną firmie (...) S.A.” na podstawie dowodów KW, w sytuacji przyjęcia, że dla zlecających wystawianie faktur, oskarżonych A. G. i B. G., korzyścią z popełnienia przestępstwa miały być korzyści dla (...) S.A.”, którego to podmiotu gospodarczego byli bezpośrednio lub pośrednio akcjonariuszami i gdzie pracowali oni sami i ich najbliżsi, i przyjęcia, że przynajmniej część środków ujętych na dowodach KW trafiła do pracowników (...) S.A., w rzeczywistości wykonujących prace wskazane w zakwestionowanych fakturach, - niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy z przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby miał on świadomość istnienia takiej grupy, dopuszczał w niej swoje uczestnictwo, w szczególności przy uwzględnieniu faktu postawienia oskarżonemu, w związku z działalnością grupy przestępczej, popełnienie jednego przestępstwa, a obowiązujący stan prawny in tempore criminis wymagał dla postawienia zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej tego, aby jej celem było popełnienie wielu przestępstw, to w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

W oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony A. G. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął faktury VAT wystawione na rzecz firmy ” (...) S.A.”,

na usługi i sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych, które następnie zostały zaewidencjonowane w księgowości, a następnie na ich podstawie doszło do wypłaty i wyprowadzenia pieniędzy ze spółki, w wysokości stanowiącej znaczną szkodę majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 1. 302.126,19 zł. Ustalenia faktyczne i prawne Sądu Okręgowego są w tym zakresie prawidłowe, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodnym, który został oceniony w sposób swobodny i logiczny. To, że oskarżony A. G. nie podpisywał raportów kasowych i dowodów KW, nie wyłącza jego odpowiedzialności karnej. Miał pełną świadomość uczestniczenia w procederze nielegalnego wyprowadzania pieniędzy z firmy (...) S.A. W ramach zorganizowanej grupy przestępczej miał też wiedzę o mechanizmie popełniania przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu. Celem jego działania było dokonanie wielu przestępstw i było ono rozciągnięte w czasie oraz trwało 2 lata i 10 miesięcy. Przyjęta przez biegłego sądowego P. B. metodologia ustalenia wysokości szkody na podstawie zestawionych dokumentów KW zasługuje na akceptację. Wypłata na ich podstawie środków pieniężnych za niewykonanie w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną sprzedaż towarów spowodowała szkodę majątkową po stronie firmy (...) S.A. (...) wystawiania faktur przez oskarżonych A. G. i B. G. nie było korzyścią dla tego podmiotu gospodarczego, ale działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla wyżej wskazanych oskarżonych i innych członków zorganizowanej grupy przestępczej.

Kolejny, sformułowany przez skarżącego zarzut obrazy przepisów prawa karnego procesowego, a to art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i art. 170 k.p.k. nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy miał podstawy do oddalenia złożonych wniosków dowodowych, dotyczących przeprowadzenia dowodów z ksiąg rachunkowych firmy (...) S.A wraz z bilansami, rachunkami zysków i strat oraz wydanymi do nich opiniami biegłych rewidentów za lata objęte zarzutem aktu oskarżenia oraz z akt postępowań kontrolnych przeprowadzonych w (...) S.A za okresy objęte aktem oskarżenia w zakresie podatku VAT i CIT. Z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego A. G. za przestępstwo z art. 296 § 1 k.k. istotne znaczenie miała wypłata środków pieniężnych za nierzetelne faktury, które zostały dostarczone do podmiotu pokrzywdzonego. Fakt ten został stwierdzony analizą faktur, dowodów KW i raportów kasowych oraz stwierdzony w wydanej opinii finansowo-księgowej przez biegłego sądowego P. B.. Nie zachodziła też potrzeba przeprowadzenia wyceny prac rzekomo wykonanych w (...) S.A, a opisanych w zakwestionowanych fakturach VAT, ponieważ w rzeczywistości te prace nie zostały wykonane przez ich wystawców. Zatem trudno mówić o obrazie przepisu prawa karnego procesowego, a to art. 170 k.p.k. Należy też zauważyć, że oczywiście nietrafnie podniesiony został przez skarżącego zarzut obrazy art. 2 i art. 4 k.p.k. W orzecznictwie funkcjonuje powszechnie akceptowany przez praktykę pogląd, że przedmiotem uchybień, zarzucanych w skardze apelacyjnej, mogą być tylko konkretne normy nakazujące lub zakazujące dokonywania określonych czynności w określonej sytuacji procesowej. Tak więc zarzut obrazy art. 4 k.p.k., tak zresztą, jak i zarzut obrazy innej normy o charakterze ogólnym, a to art. 2 § 1 k.p.k., nie może sam przez się stanowić podstawy tego środka odwoławczego. obrońca oskarżonego powołujący się na niezrealizowanie przez sąd orzekający zasady trafnego orzekania, czy naruszenie zasady obiektywizmu lub prawa oskarżonego do obrony, powinien wskazać bądź konkretne przepisy stricte procesowe naruszone przez Sąd Okręgowy, bądź odwołać się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Oczywiście powyższe uchybienia, obrazy przepisów regulujących tryb postępowania lub błędu w ustaleniach faktycznych, mogą w rezultacie doprowadzić do nietrafnego rozstrzygnięcia bądź naruszenia zasady obiektywizmu, ale musi to zostać wykazane poprzez ich dowiedzenie w środku odwoławczym. Tej reguły autor apelacji najwyraźniej nie dostrzegł, podnosząc ogólnie zarzut naruszenia podstawowych zasad procesu karnego. Tak więc w dalszych rozważaniach Sąd Apelacyjny będzie odnosił się do kwestii związanych z naruszeniem owych norm procesowych o charakterze nakazującym lub zakazującym, bądź też określających konkretne uprawnienia procesowe oskarżonego, zwłaszcza te stanowiące o jego gwarancjach procesowych.

Przypomnieć w tym miejscu należy, że dla skutecznego podniesienia zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. nie wystarczy, aby skarżący zanegował wyniki dokonanej przez Sąd I instancji analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w to miejsce przedstawił własną ocenę dowodów. Trzeba bowiem pamiętać, że prowadząca do ustaleń faktycznych, będących podstawą orzeczenia ocena dowodów, skutecznie podważona może tylko wtedy, gdy kwestionująca je strona postępowania wykaże jej obiektywną sprzeczność z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczeniem życiowym, ewentualnie także wskazaniem wiedzy specjalistycznej. Dość oczywistym przy tym jest, że jeśli na dowody spojrzy się w sposób tendencyjny, a jednocześnie wybiórczo dokona ich selekcji pod kątem określonej tezy, w

szczególności założenia o niewinności oskarżonego, to możliwe będzie tą drogą zakwestionowanie każdego ustalenia sądu. Tyle tylko, że to właśnie taki sposób postępowania będzie pozostawał w oczywistej sprzeczności z regułami zawartymi w dyspozycji art. 7 k.p.k. Wprawdzie przepis ten, zakazujący dowolności podczas analizy dowodów, poprzez sprzeczność z logiką i doświadczeniem życiowym, adresowany jest do orzekającego sądu, nie oznacza to jednak, że z obowiązku dochowania tych reguł zwolniona jest strona skarżąca wyrok. A zatem skarżący orzeczenie nie może powoływać się wyłącznie na własne koncepcje co do wiarygodności poszczególnych dowodów, bez jednoczesnego wskazania, że rozumowanie sądu dotknięte jest dowolnością poprzez kolizję z logiką i doświadczeniem życiowym.

Nie jest bowiem prawdą, że sąd I instancji nie odniósł się do istotnych w sprawie okoliczności. Analizując motywacyjne części apelacji należało dojść do wniosku, że zdaniem skarżącego obraza art. 7 k.p.k. miała polegać na odrzuceniu wiarygodności dowodów korzystnych dla oskarżonego A. G.. Jest to pogląd z gruntu błędny. Nie dostrzega on, że odrzucenie wiarygodności części materiału dowodowego nie jest równoznaczne, z jego pominięciem. Istotne jest natomiast, aby dochodziło do tego po odpowiednio pełnej i wnikliwej, zgodnej z zasadami poprawnego rozumowania i doświadczeniem życiowym, analizie odrzuconych dowodów. I z taką sytuacją mamy do czynienia w sprawie niniejszej, o czym świadczą pisemne motywy zaskarżonego wyroku.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy dokonał swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonego A. G. i nie poczynił błędnych ustaleń faktycznych co do jego sprawstwa i winy. Jego wyjaśnienia są przyjętą linią obrony i są sprzeczne z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Nie zostały potwierdzone przez innych współoskarżonych i nie korespondują z zeznaniami świadków i dokumentami. Pozostają też w kolizji z wyjaśnieniami współoskarżonego B. G. z postępowania przygotowawczego, który starał się przedstawić rzeczywistą rolę oskarżonego A. G. w firmie (...) S.A.

Na gruncie niniejszej sprawy pokrzywdzonym jest (...) S.A. z siedzibą w B., w którego majątku została wyrządzona szkoda majątkowa, a nie Skarb Państwa. Pogląd Sądu Okręgowego wyrażony w postanowieniu sądowym z dnia 19 stycznia 2010 r. został zmieniony w toku dalszego postępowania w przedmiotowej sprawie i prawidłowo uzasadniony. Z przestępczego procederu ten podmiot gospodarczy nie osiągnął żadnej korzyści, a działanie oskarżonych było prowadzone na szkodę spółki. Wynika to niezbicie z zebranego materiału dowodowego.

Bezzasadny okazał się zarzut apelacyjny obrazy przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k., ponieważ Sąd I instancji nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów i zasadnie przyjęcie, iż opinia biegłego sądowego P. B. spełnia warunek wydania jej z wykorzystaniem wiadomości specjalnych i jednoznacznie oraz obiektywnie wskazuje jaka kwota środków pieniężnych została wydatkowana tytułem zapłaty za nierzetelne faktury, co ostatecznie znalazło potwierdzenie w dowodach KW i raportach kasowych. Metodologia wyliczenia szkody majątkowej opierała się na obliczeniu kwot pieniężnych wypłaconych z kasy (...) S.A. za niewykonane usługi i nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż towarów.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się też obrazy przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., ponieważ na podstawie zebranych dowodów prawidłowo, ujawnionych i przeprowadzonych w toku przewodu sądowego, trafnie przyjął, że nie doszło do rzeczywistego dostarczenia towarów i materiałów, które zostały objęte zakwestionowanymi fakturami. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji są w tym zakresie rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, wskazującym na pozorny charakter tych transakcji. Przeprowadzając analizę operacji gospodarczych na gruncie niniejszej sprawy słusznie uznał, że firmy (...), (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) J. M., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) w rzeczywistości nie wykonywały prac remontowych i modernizacyjnych na terenie (...) S.A. One również nie realizowały dostaw urządzeń, maszyn i materiałów do produkcji. Te usługi w rzeczywistości nie zostały w ogóle wykonane, bądź wykonały je inne firmy, które za to otrzymały zapłatę, bądź też te prace w ogóle nie zostały zlecone podmiotom zewnętrznym, tylko wykonane przez pracowników spółki. Oczywistym jest, że wydatkowanie środków pieniężnych pod pretekstem zapłaty za te usługi albo sprzedaż towarów było działaniem na szkodę (...) S.A. Trudno więc uznać, aby zgadzały się stany magazynowe z treścią zakupu towarów przez pokrzywdzony podmiot prawny. Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się obrazy przepisu art. 7 k.p.k. polegającej na dokonaniu dowolnej oceny co do kwoty wypłaconych środków pieniężnych na podstawie dokumentów KW, w sposób sprzeczny z przyjętą jako podstawą ustaleń faktycznych opinią biegłego sądowego P. B.. Wyliczenie

szkody majątkowej jest jasne i proste, słusznie zostało zaakceptowane przez Sąd Okręgowy, nie zostało skutecznie podważone przez skarżącego.

Nietrafny jest również kolejny zarzut apelacyjny obrazy przepisu art. 7 k.p.k., polegający na dokonaniu dowolnej oceny dowodów, z przekroczeniem zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, a wyrażający się w przypisaniu oskarżonemu A. G. odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Jak była już mowa przy ocenie zarzutów apelacyjnych prokuratora, obaj oskarżeni A. G. i B. G. kierowali zorganizowaną grupą przestępczą i byli jej przywódcami.

Sugestia skarżącego, że ich kontakt z grupą przestępczą miał charakter transakcji handlowych i polegał na zakupie „pustych faktur” jest całkowicie odosobniona. Rola oskarżonych w przestępczym procederze została prawidłowo omówiona przez Sąd Okręgowy, natomiast Sąd Apelacyjny dodatkowo przyjął, że kierowali oni zorganizowaną grupą przestępczą i swoje stanowisko uzasadnił, przy omawianiu apelacji prokuratora. Działali oni na szkodę spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, a ich udział w grupie przestępczej miał na celu popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji nie dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Zarzuty sformułowane w pkt IV lit. a, b, c, d apelacji obrońcy oskarżonego A. G. są nietrafne. Dotyczą one kwestii udzielonego oskarżonemu pełnomocnictwa, co już zostało omówione analizie i ocenie zarzutu apelacyjnego dokonania przez Sąd Okręgowy błędnej wykładni przepisu art. 296 k.k., polegającego na przyjęciu, że podstawą przypisania mu odpowiedzialności karnej było udzielenie pełnomocnictwa lub też faktyczne zajmowanie się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą spółki.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że A. G. pełnił funkcję pełnomocnika i pełnomocnika generalnego spółki. W ramach tych pełnomocnictw faktycznie zarządzał spółką, wydawał wiążące polecenia pracownikom, zawierał umowy w imieniu tego podmiotu gospodarczego, podejmował dyspozycje finansowe odnośnie spraw płatniczych. Nigdy też w okresie faktycznego zarządu firmą nie kwestionował udzielonych mu pełnomocnictw. Wypowiedział je dopiero po zakończeniu okresu objętego zarzutami, we wrześniu 2004 r., w odniesieniu do pełnomocnictwa generalnego. Brak zgody Rady Nadzorczej na udzielenie tego pełnomocnictwa i formalne naruszenie statutu spółki, co potwierdził w uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy, nie ma znaczenia dla sprawy. W tym miejscu trzeba stwierdzić, że niezależnie od ustanowienia go pełnomocnikiem generalnym, już od dnia 6 marca 2000 r. pełnił on również funkcję pełnomocnika (...) S.A. Tego pełnomocnictwa ogólnego B. G., jako Prezes Zarządu (...) S.A., udzielił oskarżonemu A. G. za zgodą Rady Nadzorczej, a zatem w zgodzie ze statutem spółki. To pełnomocnictwo nigdy nie zostało odwołane. Z kolei w dniu 1 sierpnia 2001 r. oskarżony B. G., jako Prezes Zarządu (...) S.A., udzielił kolejnego pełnomocnictwa ogólnego A. G.. W dokumencie tym wprost wskazano, że przedmiotowe pełnomocnictwo nie narusza uprawnień pełnomocnika wynikających z pełnomocnictw z dnia 6 marca 2000 r. i z dnia 1 marca 2001 r., a jedynie je rozszerza. Natomiast zagadnienia dotyczące, czy w pokrzywdzonej spółce działał prokurent i czy te funkcję pełniła J. G. (1) oraz czy w tym podmiocie gospodarczym był znany tryb ustanawiania pełnomocników, nie ma znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego A. G. za przypisany mu czyn z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k., ponieważ na podstawie udzielonych mu pełnomocnictw, w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia, faktycznie zajmował się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą tej osoby prawnej.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji nie dopuścił się błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku w świetle zarzutów sformułowanych przez obrońcę oskarżonego A. G. w pkt IV lit. e, f, g, h, i apelacji.

Oskarżeni A. G. i B. G. w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia faktycznie kierowali pokrzywdzonym (...) S.A. i swoim działaniem doprowadzili do tego, że w systemie księgowym spółki zaksięgowano nierzetelne faktury VAT, dokumentujące zdarzenia gospodarcze, które nie miały miejsca tego podmiotu.. Firmy dostarczające faktury prowadziły działalność pozorną, albo nie wykonywały żadnych usług na terenie tego zakładu pracy, ani też nie sprzedawały mu towarów. Za Sądem Okręgowym można przyjąć, że było to ukierunkowane na osiągnięcie trzech celów. Po pierwsze, zamiarem sprawców było obniżenie podstawy opodatkowania podatkiem VAT i CIT, poprzez

zaksięgowanie tzw. „faktur kosztowych”, co miało prowadzić do obniżenia należności podatkowych w zakresie podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego od osób prawnych, czyli w konsekwencji działaniem na szkodę Skarbu Państwa. Po drugie, celem było przegłosowanie korzystnego dla (...) S.A. układu z wierzycielami, a w praktyce ich pokrzywdzenie oraz osiągnięcie redukcji zadłużenia o 40 %. I wreszcie, po trzecie, celem działania sprawców było wyprowadzenie pieniędzy ze spółki. Nie ulega wątpliwości, że mechanizm przyjęty w tej sprawie przez wystawców i odbiorców faktur wymuszał rozliczenia gotówkowe. Środki wypłacane gotówkowo z kasy przy wykorzystaniu druków KW potrzebne były do rozliczeń z wystawcami i pośrednikami, w wysokości części podatku VAT, a także do opłacania pracowników spółki, wykonujących prace na terenie zakładu po godzinach i w dni wolne. Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, w odniesieniu do poszczególnych firm dostarczających do (...) S.A. nierzetelne faktury VAT, kwoty wypłat gotówkowych na podstawie dokumentów KW, które połączył z raportami kasowymi. Uczynił to w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu księgowości P. B., którą słusznie uznał za rzeczową i wiarygodną. W sprawie ustalono jaką wysokość kwot pieniężnych została przekazana na rzecz wystawców faktur. Zaniechanie ustalenia, jaka część kwot objętych dowodami KW została przekazana na rzecz pracowników i innych osób wykonujących faktycznie pracę oraz na poczet opłacenia towarów i materiałów, nie miała wpływu na ustalenie wysokości szkody majątkowej. Sąd I instancji prawidłowo ustalił wysokość szkody majątkowej i jej wysokość oraz właściwie zakwalifikował działanie oskarżonego A. G., jako wyczerpujące znamiona przestępstwa z art.296 § 1, 2 i 3 k.k.

Sąd Okręgowy również nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i trafnie stwierdził, że oskarżony A. G. miał wiedzę oraz świadomość co do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, chciał w niej uczestniczyć i jego zamiarem było uczestnictwo w niej tej, popełnianie przestępstw. W tym miejscu odwołując się ponownie do oceny zarzutów apelacyjnych prokuratora, trzeba jeszcze raz stwierdzić, iż obaj oskarżeni A. G. i B. G. kierowali zorganizowaną grupą przestępczą i byli jej przywódcami. Rola oskarżonego A. G. w przestępczym procederze została prawidłowo omówiona przez Sąd Okręgowy, natomiast Sąd Apelacyjny dodatkowo przyjął, że kierował on wspólnie ze współoskarżonym zorganizowaną grupą przestępczą i swoje stanowisko uzasadnił, przy omawianiu apelacji oskarżyciela publicznego. Działali oni na szkodę spółki, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, a ich udział w grupie przestępczej miał na celu popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.

Sąd Apelacyjny uznał za niezasadny zarzut obrazy przepisu art. 425§ 2 k.p.k. Formułując apelację obrońca oskarżonego A. G. wskazał, że zaskarża również uzasadnienie wyroku sądu I instancji. Taka konstrukcja środka odwoławczego nie znajduje jednak oparcia w przepisach postępowania karnego. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 425 § 2 k.p.k. i poglądami doktryny (tak np.: D. Świecki w: Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Tom II, Warszawa 2013, str. 314; P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek: Kodeks postępowania karnego, Tom II, Komentarz do artykułów 297-467, Warszawa 2011, str. 717) zaskarżenie wyłącznie uzasadnienia orzeczenia jest możliwe wówczas, gdy nie skarży się samego rozstrzygnięcia zawartego w orzeczeniu. W rozpatrywanym przypadku obrońca oskarżonego zaskarżył apelacją wyrok sądu I instancji co do istoty w całości na jego korzyść, co oznacza, że zakwestionował wszystkie rozstrzygnięcia, dotyczące tej strony procesowej, zawarte w części dyspozytywnej wskazanego wyroku. Siłą rzeczy podważył więc także całość jego uzasadnienia wskazującego wszakże ustalenia i powody, dla których oskarżony został skazany. Dlatego sąd odwoławczy nie odniósł się odrębnie do zaskarżenia uzasadnienia kwestionowanego orzeczenia rozpatrując apelację obrońcy oskarżonego jako jednolity środek odwoławczy, kwestionujący całość orzeczenia sądu I instancji, tj. wyrok wraz z jego uzasadnieniem. W tym szerokim zakresie Sąd Apelacyjny nie znalazł, z przytoczonych już względów, powodów do zmiany lub uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia, ponieważ uzasadnienie wyroku odpowiada wymogom określonym w przepisie art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

Natomiast zarzuty apelacyjne obrońcy oskarżonego A. G. dotyczące rażącej niewspółmierności kary, jak i środka kompensacyjnego obowiązku naprawienia szkody oraz kosztów postępowania zostaną rozpoznane w dalszej części uzasadnienia.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego B. G. należy stwierdzić, co następuje.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelacyjny zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. polegającej na naruszeniu art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w odniesieniu do pkt 7 zaskarżonego wyroku, a tym samym do pkt 12 zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim sąd orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny, po uwzględnieniu apelacji prokuratora, którego argumenty są aktualne również do omawianej apelacji, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w punkcie 7 w stosunku do oskarżonego B. G. i uzupełniając opis czynu przyjął, że kierował on w okresie od stycznia 2001 r. do listopada 2003 r. wraz z oskarżonym A. G. zorganizowana grupą przestępczą oraz swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. Do dnia 1 maja 2004 r. to przestępstwo było zagrożone karą od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Mając na uwadze przepisy art. 101§ 1 k.k. i art.102 k.k. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu B. G. z art. 258 § 3 k.k., zarówno w czasie orzekania przed Sądem Okręgowym, jak i Sądem Apelacyjnym nie doszło do przedawnienia karalności przestępstwa.

Chybiony jest kolejny zarzut skarżącego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, prowadzący w konsekwencji, według skarżącego, do naruszenia prawa materialnego, tj. art. 258 § 1 k.k. przez błędne jego zastosowanie, a polegający na uznaniu, że oskarżony B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju, jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) S.A w B., wspólnie z innymi, wymienionymi w treści wyroku osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi oraz na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które przeznaczone były dla przedmiotowej spółki. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego i jego ustalenia faktyczne, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala, w sposób nie budzący wątpliwości na przyjęcie, iż B. G. miał świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, której celem miało być popełnianie przestępstw oraz chciał w niej uczestniczyć. Prawidłowo dokonana ocena ustaleń faktycznych przyjętych w sprawie, w tym zgodna z zasadami logicznego rozumowania analiza zasad na jakich ustalona zorganizowana grupa przestępcza działała, powiązanie funkcji i roli jakie w jej strukturach pełniły poszczególne osoby trudniące się wystawianiem fikcyjnych faktur VAT i odniesienie tych ustaleń do pozycji osób decydujących o tym kto, kiedy i jakie fikcyjne faktury ma dostarczyć do spółki (...) S.A., a także kto i na jakich zasadach dokonywał rozliczeń finansowych za dostarczane fikcyjne faktury, nakazują przyjąć, że w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, której celem było popełnianie przestępstw polegających na wystawianiu przez różne podmioty gospodarcze fikcyjnych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż, które były przeznaczone dla Spółki Akcyjnej (...), funkcje kierownicze pełnili oskarżeni B. G. i A. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. Oskarżony B. G. był prezesem zarządu tej firmy a oskarżony A. G. jej pełnomocnikiem. To oni właśnie odgrywali kluczową rolę w tym przestępczym procederze. Trafne jest stanowisko Sądu I instancji, że obaj oskarżeni planowali i obejmowali swoim zamiarem dokonywanie przestępstw przez dłuższy czas i w podobny sposób. Ich działanie było zaplanowane, przemyślane oraz uzgodnione. Osoby wchodzące w skład zorganizowanej grupy przestępczej stworzyły sieć podmiotów gospodarczych, które realizowały szereg operacji gospodarczych, mających stworzyć pozory rzeczywistej i legalnej działalności gospodarczej. Od strony przedmiotowej podmioty te wystawiały faktury VAT, ale w istocie rzeczy albo w ogóle nie prowadziły działalności gospodarczej, bądź realizowały ją w ograniczonym zakresie lub też w odniesieniu od zupełnie innej działalności, nie powiązanej rodzajowo z działalnością Spółki Akcyjnej (...). Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że w tej grupie istniał przyjęty podział ról. Określone osoby odpowiadały za kontakty pomiędzy wystawcami a odbiorcami i byli to Z. C., P. K. oraz P. W.. Z kolei inne osoby koordynowały wystawianie faktur przez osoby będące właścicielami firm lub członkami zarządu tych podmiotów i byli nimi G. K. i S. W.. Jeszcze inne pełniły rolę tzw. „słupów” i należeli do nich, między innymi, K. Z., R. R., G. W., Z. M., J. N. i R. S..

Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że oskarżeni A. G. i B. G. składali zamówienia na faktury, które opiewały na określone kwoty pieniężne za wskazane konkretnie towary i usługi. Wyraził pogląd, że faktury wystawione na ich zlecenie, stanowiły formę działalności członków grupy przestępczej, trudniących się tym procederem. Były to pozorne transakcje handlowe, co powoduje, że można im przypisać udział w zorganizowanej grupie przestępczej o tzw. strukturze poziomej. Nie jest przecież wykluczona możliwość uznania grupy za zorganizowaną, choćby brak było w niej ustalenia kierownictwa, czy też mechanizmów wymuszających posłuszeństwo jej członków, ponieważ zorganizowanie,

to nie tylko struktura „pionowa”, z przywódcą, który nią kieruje, ale też „pozioma” ze stałym z reguły składem jej uczestników, koordynujących jej działanie, według ustalonych reguł i zasad.

Sąd Apelacyjny prezentuje pogląd, już wyrażony wcześniej przy omawianiu apelacji prokuratora, że rola oskarżonych B. G. i A. G. nie sprowadzała się jedynie do składania zamówień na faktury zawierające konkretne towary, usługi i kwoty pieniężne z nimi związane oraz koordynowania działań w tym zakresie. W tym miejscu należy odwołać się do zeznań świadków G. K., A. B. (1), P. K. i J. N., którzy opisując proceder wystawiania fikcyjnych faktur przez podmioty gospodarcze na rzecz Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w B. wskazali, że pełną wiedzę w tym zakresie mieli oskarżeni A. G. i B. G., którzy kierowali działalnością przestępczą, że z oskarżonym B. G. było uzgadnianie wystawiania tych faktur, natomiast za tymi działaniami stał, nimi współkierował i je inspirował oskarżony A. G.. Świadczeni ci zgodnie podkreślili szczególną i kierowniczą rolę w całym procederze obu oskarżonych. Zeznania wyżej wskazanych świadków są rzeczowe i wzajemnie się uzupełniają. Zaakcentowali, że obaj oskarżeni pełnili w przestępczym procederze przywódcze funkcje. Oni też byli pomysłodawcami wystawiania fikcyjnych faktur dla Spółki Akcyjnej (...) oraz decydowali o sposobie ich wykorzystania. Należy zatem przyjąć, że oskarżeni A. G. i B. G. kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, nawiązywali kontakty z poszczególnymi osobami i zlecali im wystawianie ściśle określonych faktur VAT na nie zrealizowane w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż towarów. Cała ta działalność była zaplanowana i połączona z analizą księgową, na podstawie której ustalano celowość pozyskiwania tych nierzetelnych dokumentów. Następnie faktury były wprowadzane do dokumentacji finansowo-księgowej i rozliczane. Wszystko to odbywało się za wiedzą obu oskarżonych, którzy nadzorowali i kontrolowali ten przestępczy proceder. Postępowanie oskarżonych A. G. i B. G. spełnia kryteria kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, ponieważ rzeczywiście nad nią panowali, podejmowali decyzje kto i jakie czyny zabronione ma popełnić, wyznaczali działania zmierzające do realizacji jej przestępczych celów oraz decydowali o rozdziale środków pieniężnych pochodzących z tej nielegalnej działalności.

Analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do konkluzji, że oskarżeni B. G. i A. G. faktycznie kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, ponieważ stali na jej czele, sprawowali kontrolę nad jej działalnością, wydawali samodzielnie polecenia władcze poszczególnym jej członkom oraz podejmowali zasadnicze decyzje w celu osiągnięcia zamierzonych celów przestępczych. Nie tylko koordynowali działalność uczestników grupy, ale wydawali decyzje o takim charakterze, które zapewniały działalność grupy przestępczej.

Wszystkie te elementy można dostrzec w zachowaniu oskarżonego B. G., jako jednego z przywódców zorganizowanej grupy przestępczej. Bez jego działania i inspiracji, żaden z członków ustalonej struktury przestępczej nie podjąłby się wystawiania fikcyjnych faktur i dostarczania do firmy (...) S.A.

Nietrafny jest zarzut błędu w ustaleniach przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, prowadzący według skarżącego, w konsekwencji do obrazy przepisów prawa materialnego, tj. art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. oraz art. 46 § 1 k.k. przez ich błędne zastosowanie. Do obrazy przepisu art. 46 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny odniesie się w dalszej części uzasadnienia. Natomiast należało zaaprobować stanowisko Sądu Okręgowego polegające na ustaleniu, iż oskarżony B. G. w okresie od stycznia 2001r. do listopada 2003r. w B. jako Prezes Zarządu Spółki Akcyjnej (...) S.A. był z tego tytułu będąc zobowiązany do starannego zajmowania się sprawami majątkowymi i działalnością gospodarczą spółki. Jednak podjął przestępcze działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął wymienione szczegółowo w treści wyroku faktury VAT wystawione na rzecz firmy, którą kierował i ją reprezentował, na usługi i sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych z wymienionych w wyroku firm, wiedząc, iż do transakcji wyszczególnionych na fakturach nie doszło, a które następnie zostały zaewidencjonowane w księgowości pokrzywdzonego podmiotu gospodarczego i na ich podstawie doprowadzono do wyprowadzenia pieniędzy ze spółki, wyrządzając jej znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 1.302.126, 19 zł, co stanowiło szkodę w wielkich rozmiarach. Materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym zeznania świadków, a szczególności zabezpieczona dokumentacja w postaci faktur, dowodów KW oraz raportów

kasowych uzasadnia przyjęcie, iż współdziałanie oskarżonego B. G. z oskarżonym A. G. doprowadziło do powstania szkody majątkowej w mieniu spółki.

Jeśli chodzi o formalne podstawy odpowiedzialności oskarżonego B. G. za przestępstwo z art. 296 § 1 k.k., to słusznie zauważył Sąd Okręgowy, że to sprawa jest oczywista, ponieważ w całym okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia pełnił on funkcję prezesa zarządu jednoosobowego spółki i posiadał wszelkie kompetencje do jej zarządzania oraz reprezentowania jej na zewnątrz.

Odnosnie zarzutu obrazy przepisów postępowania, a to art. 5 § 2 k.p.k., która według autora apelacji miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, to należy stwierdzić, że rozstrzygając w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, wbrew wywodom zawartym w środku odwoławczym przez obrońcę oskarżonego B. G., przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzuconych mu przestępstw, respektując przy tym zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.).

Nie budzi żadnych wątpliwości zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, że zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania - niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni uprzednio materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów (por. postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 10 października 2013 r. oraz z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt V KK 270/12). Podniesienie zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. wyklucza zatem możliwość skutecznego wysunięcia zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k.

Odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego B. G. zarzucającego obrazę przepisu art. 5 § 2 k.p.k., poprzez:

- niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdy z przeprowadzonych dowodów nie wynika, aby oskarżony miał świadomość istnienia takiej grupy, dopuszczał w niej swoje uczestnictwo, w szczególności przy uwzględnieniu faktu postawienia oskarżonemu, w związku z działalnością grupy przestępczej, zarzutu popełnienia jednego przestępstwa, a obowiązujący stan prawny in tempore criminis wymagał postawienia zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej tego, aby jej celem było popełnienie wielu przestępstw,

- niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia wysokości szkody w oparciu o zestawione w opinii biegłego P. B. dokumenty KW, podczas gdy z analizy całości akt postępowania, w tym dowodów przyjętych za podstawę ustaleń faktycznych wynika, że środki pieniężne ujęte na tych dokumentach były przekazywane na rzecz osób faktycznie wykonujących prace na rzecz (...) S.A, a tym samym ich wypłata nie powodowała szkody po stronie (...) S.A”, - niepowzięcie przez sąd uzasadnionych wątpliwości co do ustalenia i przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną (...) S.A na podstawie dowodów KW, w sytuacji przyjęcia przez sąd, że dla zlecających wystawianie faktur B. G. i A. G. korzyścią z popełnienia przestępstwa miały być korzyści dla (...) S.A, którego to podmiotu gospodarczego byli bezpośrednio lub pośrednio akcjonariuszami i gdzie pracowali oni sami i ich najbliżsi oraz przyjęcia, że przynajmniej część nie ustalonych przez sąd środków ujętych na dowodach KW trafiła do pracowników (...) S.A, w rzeczywistości wykonujących prace na zakwestionowanych fakturach.

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony B. G. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, przyjął faktury VAT wystawione na rzecz firmy ” (...) S.A.”, na usługi i sprzedaż towarów faktycznie nie wykonanych, które następnie zostały zaewidencjonowane w księgowości, a następnie na ich podstawie doszło do wypłaty i wyprowadzenia pieniędzy ze spółki, w wysokości stanowiącej znaczną szkodę majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 1. 302.126,19 zł. Ustalenia faktyczne i prawne Sądu Okręgowego są

w tym zakresie prawidłowe, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodnym, który został oceniony w sposób swobodny i logiczny. Oskarżony B. G. miał pełną świadomość uczestniczenia w procederze nielegalnego wyprowadzania pieniędzy z firmy (...) S.A. W ramach zorganizowanej grupy przestępczej miał kontakt z innymi jej członkami, a też wiedzę o mechanizmie popełniania przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu. Miał świadomość istnienia takiej grupy i akceptował w niej udział. Celem jego działania było dokonanie wielu przestępstw i było ono rozciągnięte w czasie oraz trwało 2 lata i 10 miesięcy. Przyjęta przez biegłego sądowego P. B. metodologia ustalenia wysokości szkody majątkowej na podstawie zestawionych dokumentów KW zasługuje na akceptację. Wypłata na ich podstawie środków pieniężnych za niewykonanie w rzeczywistości usługi i na nie zrealizowaną sprzedaż towarów spowodowała szkodę majątkową po stronie firmy (...) S.A. (...), że środki pieniężne ujęte w tych dokumentach były przekazywane na rzecz osób faktycznie wykonujących prace na rzecz (...) S.A, a tym samym ich wypłata nie powodowała szkody po stronie spółki, nie znajduje na gruncie niniejszej sprawy potwierdzenia. Zlecenie wystawiania faktur przez oskarżonych B. G. i A. G. nie było korzyścią dla tego podmiotu gospodarczego, ale działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla wyżej wskazanych oskarżonych i innych członków zorganizowanej grupy przestępczej.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. może okazać się skuteczny tylko wówczas jeżeli skarżący wykaże w sposób przekonujący, że w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się określonych uchybień, które mogą być zweryfikowane na podstawie akt danej sprawy. Jest bowiem oczywiste, że to Sąd I instancji miał bezpośrednią styczność i kontakt z oskarżonymi, jak również możliwość oceny sposobu składania przez nich wyjaśnień zarówno w aspekcie ich merytorycznej zawartości jak również sposobu wypowiedzi. Sąd Odwoławczy dokonując instancyjnej kontroli wyroku w aspekcie naruszenia zasady określonej w art. 7 k.p.k. ocenia zatem, czy dokonana przez Sąd Okręgowy ocena poszczególnych dowodów nie zawiera błędów natury faktycznej, logicznej, respektuje zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Jeżeli więc w omawianym zakresie analiza i ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd orzekający w pierwszej instancji nie zawiera uchybień i błędów które można stwierdzić poprzez porównanie treści wypowiedzi określonych osób zawartych w protokołach ich przesłuchań oraz argumentów i wniosków Sądu zawartych w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku w kontekście treści zarzutów podniesionych w środku odwoławczym i merytorycznej zawartości argumentów podważających sposób oceny tych dowodów, to brak jest podstaw, aby zakwestionować ocenę poszczególnych dowodów dokonaną przez Sąd I instancji.

Dokonując we wskazanym wyżej zakresie oceny zasadności zarzutów zawartych w pkt d, e, f, a w szczególności rzekomej obrazy art. 7 k.p.k. należy stwierdzić, że autor apelacji nie wykazał w sposób przekonujący, że Sąd Okręgowy rzeczywiście w sposób dowolny ocenił zarówno wyjaśnienia składane na poszczególnych etapach postępowania karnego przez oskarżonego B. G., jak również pozostałe dowody wymienione w apelacji.

Wbrew zarzutowi skarżącego Sąd Okręgowy nie dopuścił się obrazy przepisu art. 7 k.p.k., ponieważ dokonał swobodnej oceny dowodów oraz logicznie ustalił, że na gruncie niniejszej sprawy pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, lecz (...) S.A. z siedzibą w B., w którego majątku została wyrządzona szkoda majątkowa. Pogląd Sądu Okręgowego wyrażony w postanowieniu sądowym z dnia 19 stycznia 2010 r. został zmieniony w toku dalszego postępowania w przedmiotowej sprawie i prawidłowo uzasadniony. Z przestępczego procederu ten podmiot gospodarczy nie osiągnął żadnej korzyści, a działanie oskarżonych było prowadzone na szkodę spółki. Wynika to niezbicie z zebranego materiału dowodowego.

Bezasadny okazał się również zarzut apelacyjny obrazy przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k., ponieważ Sąd I instancji nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów i zasadnie przyjęcie, iż opinia biegłego sądowego P. B. spełnia warunek wydania jej z wykorzystaniem wiadomości specjalnych i jednoznacznie oraz obiektywnie wskazuje jaka kwota środków pieniężnych została wydatkowana tytułem zapłaty za nierzetelne faktury, co ostatecznie znalazło potwierdzenie w dowodach KW i raportach kasowych. Metodologia wyliczenia szkody majątkowej opierała się na obliczeniu kwot pieniężnych wypłaconych z kasy (...) S.A za nie wykonane usługi i nie zrealizowaną w rzeczywistości sprzedaż towarów.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się także obrazy przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., ponieważ na podstawie zebranych dowodów prawidłowo, ujawnionych i przeprowadzonych w toku przewodu sądowego, trafnie przyjął, że

nie doszło do rzeczywistego dostarczenia towarów i materiałów, które zostały objęte zakwestionowanymi fakturami. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji są w tym zakresie rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, wskazującym na pozorny charakter tych transakcji. W tym miejscu warto jeszcze raz powtórzyć, że Sąd I instancji przeprowadzając analizę operacji gospodarczych na gruncie niniejszej sprawy słusznie uznał, że firmy (...), (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) sp. z o.o., (...), (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) w rzeczywistości nie wykonywały prac remontowych i modernizacyjnych na terenie (...) S.A. One również nie realizowały dostaw urządzeń, maszyn i materiałów do produkcji. Te usługi w rzeczywistości nie zostały w ogóle wykonane, bądź wykonały je inne firmy, które za to otrzymały zapłatę, bądź też te prace w ogóle nie zostały zlecone podmiotom zewnętrznym, tylko wykonane przez pracowników spółki. Oczywistym jest, że wydatkowanie środków pieniężnych pod pretekstem zapłaty za te usługi albo sprzedaż towarów było działaniem na szkodę (...) S.A. Trudno więc uznać, aby zgadzały się stany magazynowe z treścią zakupu towarów przez pokrzywdzony podmiot prawny. Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się obrazy przepisu art. 7 k.p.k. polegającej na dokonaniu dowolnej oceny co do kwoty wypłaconych środków pieniężnych na podstawie dokumentów KW, w sposób sprzeczny z przyjętą jako podstawą ustaleń faktycznych opinią biegłego sądowego P. B.. Wyliczenie szkody majątkowej jest jasne i proste, słusznie zostało zaakceptowane przez Sąd Okręgowy oraz nie zostało skutecznie podważone przez skarżącego.

Natomiast zarzuty apelacyjne obrońcy oskarżonego B. G. dotyczące rażącej niewspółmierności kary, jak i środka kompensacyjnego obowiązku naprawienia szkody oraz kosztów postępowania zostaną rozpoznane w dalszej części uzasadnienia.

Odnosnie apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego S. W. adwokata B. R. oraz obrońcę adwokata M. S., które Sąd Apelacyjny rozpoznał łącznie z uwagi na zbliżony charakter zarzutów, należy stwierdzić, co następuje.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że oskarżony S. W. był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej. Osoby wchodzące w jej skład stworzyły sieć podmiotów gospodarczych, które realizowały szereg operacji gospodarczych, mających stworzyć pozory rzeczywistej i legalnej działalności gospodarczej. Od strony przedmiotowej podmioty te wystawiały faktury VAT, ale w istocie rzeczy albo w ogóle nie prowadziły działalności gospodarczej, bądź realizowały ją w ograniczonym zakresie lub też w odniesieniu do zupełnie innej działalności, nie powiązanej rodzajowo z działalnością Spółki Akcyjnej (...). Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że w tej grupie istniał oznaczony podział ról. Określone osoby odpowiadały za kontakty pomiędzy wystawcami a odbiorcami. Z kolei inne osoby koordynowały wystawianie faktur przez osoby będące właścicielami firm lub członkami zarządu tych podmiotów i był wśród nich oskarżony S. W.. Jego rola w przestępczym procederze została należyście wyjaśniona przez Sąd I instancji i Sąd Apelacyjny w pełni ją akceptuje.

W tej sytuacji trafne są zarzuty apelacyjne obrazy przepisów prawa karnego procesowego, mające wpływ na treść wyroku, a to art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i polegające na wydaniu wyroku skazującego w stosunku do oskarżonego S. W., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 14 zaskarżonego orzeczenia. Apelacje obrońców wniesione na korzyść oskarżonego S. W., w części obejmującej jego skazanie za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. okazały się zasadne. Sąd Okręgowy w fazie wyrokowania nieprawidłowo zastosował przepisy art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 marca 2016 r., oraz przypisał mu popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. dokonanego w okresie od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003r. i skazał go za to przestępstwo pomimo, że okres przedawnienia upłynął. Do dnia 1 maja 2004 r. przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. było zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności. Przestępstwo przypisane oskarżonemu zostało popełnione przed dniem 1 maja 2004r. Do dnia 2 marca 2016 r. przedawnienie karalności przestępstw zagrożonych karą do 3 lat pozbawienia wolności wynosiło łącznie 10 lat, co wprost wynikało z treści przepisów art. 101 § 1 pkt 4 k.k. oraz art. 102 k.k. Zatem w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu nastąpiło to po upływie 10 lat od popełnienia przestępstwa. W stosunku do oskarżonego S. W. nastąpiło to z dniem 1 maja 2013 r. W tej sytuacji złożenie apelacji na korzyść oskarżonego było jak najbardziej zasadne. Sąd Apelacyjny uwzględnił w tej części apelacje zarówno prokuratora, jak i obrońców oskarżonego i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 14 oraz umorzył postępowanie sądowe

w stosunku do oskarżonego S. W., a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa. Następstwem tego rozstrzygnięcia była konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie 15 w stosunku do oskarżonego S. W., poprzez wyeliminowanie z opisu przypisanego mu czynu sformułowania „opisanej w pkt 14”. Konieczność umorzenia postępowania sądowego wobec oskarżonego na skutek przedawnienia karalności przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., spowodowała też potrzebę podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. W zaistniałym układzie procesowym brak jest bowiem podstaw do orzekania kary łącznej pozbawienia wolności. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 16 w stosunku do oskarżonego S. W. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności.

Chybiony jest zarzut obrazy przepisów postępowania mającej, według skarżącego wpływ na treść wyroku, a to przepisów art. 170 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. Oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie w charakterze świadków S. A. i G. W. było uzasadnione brakiem możliwości ustalenia miejsca ich pobytu. Podawane przez stronę wnioskującą adresy były nieaktualne. W tej sytuacji tych dowodów nie dało się przeprowadzić i dlatego zbędne też było powoływanie się na podstawę z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., że wnioski zmierzają w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania sądowego. Nie istniała realna możliwość przesłuchania tych osób na rozprawie.

S. A. w trakcie procesu karnego przebywał za granicą, a wątpliwości co do wiarygodności pisma, zawierającego rzekomo jego stanowisko co do przyjazdu do Polski, zasługiwały na uwzględnienie. Z kolei próby przesłuchania G. W. okazały się bezskuteczne i dlatego Sąd Okręgowy słusznie postąpił, ujawniając na rozprawie treść wcześniejszych jej wyjaśnień, ponieważ nie było potrzeby podjęcia dodatkowej próby jej wezwania.

Nietrafne są też kolejne zarzuty apelacyjne obrazy przepisów postępowania mające, według skarżącego wpływ na treść wyroku, a to przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 7 k.p.k. Na wstępie wskazać trzeba, że Sąd Okręgowy procedował w niniejszej sprawie prawidłowo, nie naruszając podstawowych zasad procesu karnego oraz poczynił trafne ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonego S. W., zaś swoje stanowisko w sposób jasny i przekonujący uzasadnił w pisemnych motywach, sporządzonych zgodnie z wymogami art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Lektura uzasadnienia wskazuje, iż sąd orzekający miał w polu widzenia wszystkie dowody zebrane w toku postępowania, zarówno te dla oskarżonego niekorzystne, jak i te, przemawiające na jego korzyść. Wskazać również trzeba, że właściwa była prawnokarna ocena przypisanych oskarżonemu czynów. Sąd I instancji prawidłowo ustalił także stan faktyczny, wywodząc logiczne wnioski z właściwie przeprowadzonej oceny wszystkich dowodów zebranych w sprawie. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd I instancji zapoznał się ze zgromadzonymi w sprawie dowodami, rozważył je wnikliwie oraz dokonał wyboru, którym z nich daje wiarę, a którym tej wiary odmawia i z jakiego powodu, stąd o naruszeniu normy z art. 7 k.p.k., jak też art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., nie może być mowy. Sąd Okręgowy słusznie przyznał wiarygodność depozycjom zaprezentowanym przez A. B. (1), ponieważ są rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. To samo odnosi się do wersji zdarzeń wskazanych przez G. W. i uznaniu, że S. W. kontrolował działania firm (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. Ich zeznania tworzyły spójny obraz przestępczego procederu, w który był również zaangażowany oskarżony S. W. i jego rola była istotna. Pewne różnice w wersjach wskazanych przez wyżej wymienione osoby nie były duże i miały charakter drugorzędny. Jednak wynika z nich, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nakłaniał przedstawicieli tych firm do wystawiania faktur VAT na usługi i sprzedaż towarów, które faktycznie nie były wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B. i współdziałał w ich dostarczaniu do tego podmiotu gospodarczego.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji nie dopuścił się również błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku w świetle zarzutów sformułowanych przez obrońcę oskarżonego S. W. adwokata B. R. w pkt 2 apelacji.

Oskarżony S. W. działał w ramach faktycznie funkcjonującej, zorganizowanej grupie przestępczej i zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na takie stwierdzenie. Posiadała ona wewnętrzną strukturę i kierownictwo. Występowały w niej więzy organizacyjne, planowano popełnianie przestępstw, akceptowano jej cele, istniał podział ról oraz był widoczny skoordynowany sposób działania. Mimo, że oskarżony nie znał wszystkich jej członków, to ta okoliczność nie wyklucza jego udziału w tej strukturze organizacyjnej. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu

Okręgowego, że zeznania świadków Z. M., G. W. i G. K. jednoznacznie wskazują, że oskarżony S. W. kontrolował działania firm (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., pomimo pewnych różnic w treści ich relacji oraz we współdziałaniu z innymi osobami

dostarczał przedmiotowe faktury do firmy (...) S.A.

W świetle całokształtu zebranego materiału dowodowego należy zgodzić się z ustaleniami Sądu I instancji i rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 15 zaskarżonego wyroku oraz uznaniem oskarżonego S. W. za winnego tego, że w okresie od czerwca 2002 r. do kwietnia 2003 r. w B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, działając w imieniu i na rzecz firm (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o., kontrolując nieformalnie działalność wspomnianych podmiotów gospodarczych, nakłonił przedstawicieli tychże firm do wystawienia faktur VAT na usługi i sprzedaż faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., a następnie dostarczył przedmiotowe faktury do wymienionej firmy, w wyniku czego w (...) S.A., gdzie je zaksięgowano, czym wyczerpał znamiona występkę z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Swoje ustalenia w tym zakresie oparł na zeznaniach G. K., A. B. (1), G. W. i Z. M., które można uznać za spójne i wzajemnie się uzupełniające.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem apelacyjnym obrońcy oskarżonego S. W. adwokata M. S., że Sąd Okręgowy naruszył przepis art. 65 § 1 k.k. i nieprawidłowo zastosował go do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 15 zaskarżonego wyroku. Przepis ten stosuje się przecież do sprawcy, który popełnia przestępstwo, działając w zorganizowanej grupie i z taką sytuacją mamy do czynienia w tej sprawie. W tym przypadku nie doszło do obrazy przepisu prawa materialnego.

Nie sposób zgodzić się także z zarzutem apelacyjnym obrońcy oskarżonego S. W. adwokata M. S. polegającym na tym, że Sąd Okręgowy naruszył normy z art. 2 § 2 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. oraz dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż oskarżony działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kontrolował nieformalnie działalność firm (...) sp. z o.o., M." (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., i nakłonił przedstawicieli tychże firm do wystawienia fikcyjnych faktur VAT na rzecz (...) S.A. W tym miejscu należy tylko odwołać się do wcześniejszego stanowiska Sądu Apelacyjnego zaprezentowanego na ten temat we wcześniejszej części uzasadnienia oraz powtórzyć, że Sąd Okręgowy w trakcie procedowania nie dopuścił się obrazy wyżej wskazanych przepisów prawa karnego procesowego oraz nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku.

W świetle omówionych okoliczności, nie sposób zgodzić się z obrońcą, aby zaskarżony wyrok zapadł w wyniku obrazy tych norm prawa procesowego, które określają podstawę dowodową rozstrzygnięcia określoną w art. 410 k.p.k., jak i kryteria oceny dowodów zawartych w art. 7 k.p.k.. Podnieść przy tym należy, że dla skuteczności zarzutu opartego na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. nie jest wystarczające wskazanie, że sąd dopuścił się obrazy przepisu prawa procesowego, ale należy wykazać, że mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia, a tego skarżąca nie wykazała. Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że zarzuty apelacji obrońcy kierowane wobec kompletności, jak i wartości dowodowej podstawy zaskarżonego wyroku, nie zasługiwały na uwzględnienie. Przekonanie sądu o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów pozostaje pod ochroną prawa procesowego wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy na podstawie art. 410 k.p.k. i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy materialnej art. 2 § 2 k.p.k., stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego (por. art. 4 k.p.k.) i jest - z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (por. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). W ocenie Sądu Apelacyjnego, co wskazano wyżej, zaskarżony wyrok w tej części, co do zasady, wymogi te spełnia. Nie budzi żadnych wątpliwości zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, że zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania - niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni uprzednio materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów (por. postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia

10 października 2013 r. oraz z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt V KK 270/12). Podniesienie zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. wyklucza zatem możliwość skutecznego wysunięcia zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu S. W. przestępstwo o znamionach opisanych w punkcie 15 nie miał żadnych wątpliwości co do jego sprawstwa i winy.

Zgodnie z art. 8 k.p.k. sąd karny samodzielnie rozstrzyga zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu. Z tego też powodu w sprawie III K 33/09 Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej miał prawo dokonać swobodnej i rzeczowej analizy oraz oceny zeznań świadków G. K. i Z. M. złożonych w tym postępowaniu karnym. Te dowody w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym były wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego S. W.. Natomiast nie było potrzeby wykorzystywania ich zeznań złożonych w odrębnym postępowaniu w sprawie III K 22/10 Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej, z udziałem innych stron procesowych dla wykazania braku spójności i braku podstaw do przypisania oskarżonemu S. W. sprawstwa i winy w popełnieniu czynów objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie z przyczyn wyżej podanych. Takiej też potrzeby nie widział Sąd I instancji, uznając za wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie.

Natomiast zarzut apelacyjny obrońcy oskarżonego S. W. adwokata M. S. dotyczący rażącej niewspółmierności kary zostanie rozpoznany w dalszej części uzasadnienia.

Odnosnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego R. S. należy stwierdzić, co następuje.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że oskarżony R. S. był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej. Osoby wchodzące w jej skład stworzyły sieć podmiotów gospodarczych, które realizowały szereg operacji gospodarczych, mających stworzyć pozory rzeczywistej i legalnej działalności gospodarczej. Od strony przedmiotowej podmioty te wystawiały faktury VAT, ale w istocie rzeczy albo w ogóle nie prowadziły działalności gospodarczej, bądź realizowały ją w ograniczonym zakresie lub też w odniesieniu do zupełnie innej działalności, nie powiązanej rodzajowo z działalnością (...) S.A. Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że w tej grupie istniał oznaczony podział ról. Określone osoby odpowiadały za kontakty pomiędzy wystawcami a odbiorcami. Z kolei inne osoby koordynowały wystawianie faktur przez osoby będące właścicielami firm lub członkami zarządu tych podmiotów. Jeszcze inni, pełniąc funkcję przedstawicieli firm, wystawiali fikcyjne faktury na usługi faktycznie nie wykonane na rzecz (...) S.A. z siedzibą B. i był wśród nich oskarżony R. S.. Jego rola w przestępczym procederze została należyście wyjaśniona przez Sąd I instancji i Sąd Apelacyjny w pełni ją akceptuje. Nie budzi zatem żadnej wątpliwości, że był on uczestnikiem zorganizowanej grupy przestępczej. Poczynione w tym zakresie przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne i prawne są prawidłowe i nie zostały skutecznie podważone przez skarżącego.

W tej sytuacji trafne są zarzuty apelacyjne obrazy przepisów prawa karnego procesowego, mające wpływ na treść wyroku, a to art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i polegające na wydaniu wyroku skazującego w stosunku do oskarżonego R. S., pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 14 zaskarżonego orzeczenia. Apelacja obrońcy wniesiona na korzyść oskarżonego R. S., w części obejmującej jego skazanie za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. okazała się zasadna. Sąd Okręgowy w fazie wyrokowania nieprawidłowo zastosował przepisy art. 101 § 1 pkt 4 k.k. w zw. z art. 102 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 2 marca 2016 r., oraz przypisał mu popełnienie czynu z art. 258 § 1 k.k. dokonanego w październiku 2002 r. i skazał go za to przestępstwo pomimo, że okres przedawnienia upłynął. Do dnia 1 maja 2004 r. przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. było zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności. Przestępstwo przypisane oskarżonemu zostało popełnione przed dniem 1 maja 2004r. Do dnia 2 marca 2016 r. przedawnienie karalności przestępstw zagrożonych karą do 3 lat pozbawienia wolności wynosiło łącznie 10 lat, co wprost wynikało z treści przepisów art. 101 § 1 pkt 4 k.k. oraz art. 102 k.k. Zatem w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu nastąpiło to po upływie 10 lat od popełnienia przestępstwa. W stosunku do oskarżonego R. S. nastąpiło to z dniem 1 listopada 2012 r. W tej sytuacji złożenie apelacji na korzyść oskarżonego było jak najbardziej zasadne. Sąd Apelacyjny uwzględnił w tej części apelacje zarówno prokuratora, jak i obrońcy oskarżonego i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 18 oraz umorzył postępowanie sądowe w

stosunku do oskarżonego R. S., a kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa. Następstwem tego rozstrzygnięcia była konieczność zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie 19 w stosunku do oskarżonego R. S., poprzez wyeliminowanie z opisu przypisanego mu czynu sformułowania „opisanej w pkt 18”. Konieczność umorzenia postępowania sądowego wobec oskarżonego na skutek przedawnienia karalności przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., spowodowała też potrzebę podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. W zaistniałym układzie procesowym brak jest bowiem podstaw do orzekania kary łącznej pozbawienia wolności. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 20 w stosunku do oskarżonego R. S. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności oraz w punktach 21 i 22 zawierających rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oraz o dozorze kuratora sądowego.

W świetle całokształtu zebranego sprawie materiału dowodowego należy zgodzić się z ustaleniami faktycznymi Sądu I instancji i rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 19 zaskarżonego wyroku oraz uznaniem oskarżonego R. S. za winnego czynu polegającego na tym, że w październiku 2002 r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. wystawił 2 faktury VAT na usługi faktycznie nie wykonane na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w B., w wyniku czego zaksięgowano w niej faktury o łącznej kwocie 128.100,00 zł wiedząc, iż nie doszło do wykonania prac w nich opisanych, czym wyczerpał znamiona występku z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

R. S. w październiku 2002 r. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o. Z opinii biegłego z zakresu badania pisma wynika ewidentnie, że to właśnie jego podpis znajduje się znalazł się na dwóch fakturach z dnia 31 października 2002 r. dotyczących przebudowy systemu wentylacyjnego oraz montażu kompresora. Trudno przypuszczać, aby oskarżony nie miał świadomości pozorności zapisów na fakturach, skoro firma, której był prezesem w ogóle tego rodzaju prac nie wykonywała. Na to, że były to faktury nierzetelne wskazują też wyjaśnienia współoskarżonego B. G.. Natomiast twierdzenia oskarżonego R. S., że wykorzystano kartki ze złożonymi przez niego podpisami in blanco dla spreparowania faktur o numerach (...) oraz (...) z dnia 31 października 2002r. w świetle ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie nie są wiarygodne i zmierzają do uchylenia się od odpowiedzialności karnej.

Z tych też powodów zarzut apelacyjny błędu w ustaleniach faktycznych jest całkowicie nieuzasadniony.

Natomiast zagadnienia dotyczące wymiaru kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu R. S. i kosztów postępowania zostaną omówione w dalszej części uzasadnienia.

Odnosnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej J. G. (1) należy stwierdzić, co następuje.

Wskazane w apelacji zarzuty obraży przepisów postępowania i błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku są niezasadne. Wbrew twierdzeniom skarżącego ustalenia faktyczne i prawne Sądu Okręgowego są prawidłowe oraz znajdują oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym. Sprawstwo i wina oskarżonej J. G. (1) została udowodniona. Za przypisaniem jej przestępstwa podżegania do podrobienia podpisu na dokumentach w postaci 18 dowodów wypłaty pieniędzy przemawiają zeznania świadka M. Ł. i opinia grafologiczna. Dowody te zostały poddane ocenie i podlegają ochronie w oparciu o przepis art. 7 k.p.k. Z tego też powodu Sąd I instancji słusznie uznał, że podrobienie podpisów Z. C. na opisanych w zarzucie aktu oskarżenia dokumentach przez M. Ł. jest bezsporne, ponieważ konsekwentnie do tego zachowania się przyznawała, i za przypisane jej przestępstwo została już prawomocnie skazana. Na jej sprawstwo wskazuje też niekwestionowana opinia z badania pisma ręcznego. Będąc przesłuchiwana w śledztwie jednoznacznie również stwierdziła, że uczyniła to pod presją i na polecenie swojej przełożonej J. G. (1). Wersję tę podtrzymała na rozprawie głównej. Sąd Okręgowy miał więc podstawy do dania wiary jej relacji, gdyż świadek nie miała żadnego interesu w tym, aby fałszywie pomawiać oskarżoną J. G. (1) oraz z własnej inicjatywy fałszować podpisy Z. C., któremu wcześniej przecież zwrócono już pieniądze za kwoty wydatkowane na użytkowanie samochodu. W tej sytuacji Sąd Okręgowy prawidłowo uznał oskarżoną J. G. (1) za winną popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że w okresie od 25 stycznia 2002 roku do 27 listopada 2002 roku w B., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, nakłoniła M. Ł., aby ta podrobiła podpisy Z.

C. na dowodach wypłaty opisanych w punkcie XVI aktu oskarżenia, wystawionych z (...) S.A. na rzecz Z. C., poprzez podpisanie się nazwiskiem C. w rubryce „otrzymałem”, które to dowody wypłat zostały wprowadzone do księgowości wymienionej spółki z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 kk.

Odnosnie zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a to art. 5 § 1 k.p.k. art. 5 § 2 k.p.k., to należy stwierdzić, że orzekając w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy, wbrew wywodom zawartym w apelacji obrońcy oskarżonej J. G. (1), przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonej zarzuconego i przypisanego jej przestępstwa, respektując przy tym zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Nie budzi żadnych wątpliwości zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, że zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k. nie może być podnoszony jednocześnie z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.k., gdyż dotyczy wtórnej do ustaleń faktycznych płaszczyzny procedowania - niedające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni uprzednio materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów (por. postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 10 października 2013 r. oraz z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt V KK 270/12). Podniesienie zarzutu obrazy art. 7 k.p.k. wyklucza zatem możliwość skutecznego wysunięcia zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się też obrazy przepisów art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., ponieważ na podstawie zebranych dowodów prawidłowo, ujawnionych i przeprowadzonych w toku przewodu sądowego, trafnie przyjął, że oskarżona J. G. (1) poleciła M. Ł. podrobienie podpisów za Z. C. na dowodach KW i brak jest dowodów na to, aby przyjąć, że zrobiła to na polecenie oskarżonego B. G.. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji są w tym zakresie rzeczowe i znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

W tym miejscu trzeba powtórnie przypomnieć, że zarzut obrazy art. 7 k.p.k. może być zasadny jedynie wtedy, gdy skarżący wykaże, że sąd dokonując oceny dowodów, naruszył określone reguły prawidłowego rozumowania lub wskazania wiedzy z określonej dziedziny albo wskazania płynące z doświadczenia życiowego i przez to nietrafnie nie dał wiary lub niesłusznie dał wiarę określonemu dowodowi, bądź że nie oparł się w tej ocenie na całokształcie materiału dowodowego, a więc całkowicie pominął niektóre dowody i nie uwzględnił ich w swoim rozumowaniu, co mogłoby doprowadzić do innych ocen. Treść zaskarżonego wyroku i jego pisemnego uzasadnienia warstwy wskazuje, że taka sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie zaistniała. Przymiotu wiarygodności zeznaniom świadka M. Ł. nie mogą odebrać niezbyt dobre relacje pomiędzy nią, a oskarżoną i jej córką, ponieważ nie noszą cech złośliwości i fałszywego pomawiania strony procesowej, ale przedstawiają rzeczywisty przebieg wydarzeń, związany z podrabianiem dokumentów, które dla pokrzywdzonej firmy miały znaczenie, ponieważ potwierdzały wypłatę pieniędzy oraz zostały wprowadzone nielegalnie do księgowości spółki.

Odnosząc się do wniosków dowodowych zawartych w apelacji obrońcy oskarżonej J. G. (1) i dotyczących pisma procesowego M. Ł. oraz dokumentów spółki (...) S.A., to nie miały one żadnego znaczenia dla przyjęcia odpowiedzialności karnej oskarżonej J. G. (1) za przypisany jej czyn.

Odnosnie apelacji wniesionej osobiście przez oskarżonego A. G., wykonującego zawód adwokata, należy stwierdzić, co następuje.

Podniesiony w apelacji zarzut obrazy przepisów postępowania, polegającej na naruszeniu art. 351 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 12.08. 2017 r. w zw. z § 48 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie regulaminu urzędowania sądów powszechnych z 23.12. 2015 r., które to naruszenie, według skarżącego, miało wpływ na treść orzeczenia, należy uznać za niezasadny. W środku odwoławczym jest kwestionowany sposób przydzielenia sprawy sędziemu sprawozdawcy- S.S.O. Wojciechowi Paluchowi. W chwili skierowania niniejszej sprawy przez prokuratora do Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej, przepis art. 351 § 1 k.p.k. był podstawą jej przydzielenia do referatu

konkretnego sędziego. Sędziego powołanego do orzekania powinno się wyznaczyć w kolejności wpływu sprawy oraz jawnej dla stron listy sędziów danego sądu lub wydziału. Zgodnie z tym przepisem sprawa została przydzielona do referatu sędziego Jana Kołaczyka, który zarządzeniem z dnia 14 lipca 2009 r. dokonał zmiany sędziego referenta, wyznaczając do jej rozpoznania sędziego Wojciecha Palucha. Powodem tej decyzji było nierównomierne obciążenie sprawami sędziów wydziału karnego i niewielkie obciążenie referatu sędziego Wojciecha Palucha.

Przyczynami uzasadniającymi odstępstwo od obowiązku zachowania kolejności w wyznaczaniu sędziego do orzekania w sprawie kolejności przydziału spraw mogą być np. trudności kadrowe w sądzie, czy też nadmierne obciążenie sędziego obowiązkami służbowymi, uniemożliwiającymi rozpoznanie sprawy przed upływem terminu karalności (por. postanowienie SN z dnia 23 listopada 2004 r., V Kk 195/04, OSNKW 2005 r., nr 1, poz. 5). Przyczyna ta w każdym razie musi być zaznaczona na liście sędziów w rubryce "uwagi" (§ 2 ust. 2 rozporządzenia), a co więcej - należy ją także zaznaczyć w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy (§ 2 ust. 3) - właśnie dlatego, aby gwarancje prawidłowego wymiaru sprawiedliwości nie uległy zachwianiu.

Pojęcie ważnej przyczyny użyte w treści art. 351 § 1 zd. 2 k.p.k. w ustawie nie zostało zdefiniowane, nie ulega jednak wątpliwości, że taki status mogą mieć tylko te okoliczności, które na równi z chorobą sędziego usprawiedliwiają odstępstwo od zasady przydziału spraw według kolejności wpływu. Sąd Najwyższy w orzeczeniach do art. 351 § 1 k.p.k. wielokrotnie wskazywał, że nadmierne obciążenie obowiązkami służbowymi sędziego, w tym przypadku przewodniczącego wydziału, uniemożliwiające rozpoznanie sprawy przed upływem terminu karalności, z uwagi na jej obszerność i złożoność podmiotową oraz przedmiotową, bo również i tak należy odczytywać wydane zarządzenie o zmianie sędziego referenta, stanowi okoliczność uzasadniającą odstępstwo od obowiązku zachowania kolejności w wyznaczaniu sędziów do orzekania w sprawie (tak SN w postanowieniu z 23 listopada 2004 r. w sprawie V KK 195/04, w wyroku z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie SNO 5/09). W orzecznictwie, ale także doktrynie, ugruntowanym jest zatem pogląd, że zagrożenie przedawnieniem karalności stanowi ważną przyczynę odstępstwa od przydziału spraw zgodnie z zasadą ujętą w art. 351 § 1 zd. 1 k.p.k. Uwzględniając powyższe okoliczności oraz przyczynę, która została wskazana przez przewodniczącego wydziału jako podstawa odstępstwa od przydziału sprawy zgodnie z kolejnością wpływu, stwierdzić należy, że ma ona charakter przyczyny ważnej w rozumieniu poddanego analizie przepisu a skoro tak, to istniały warunki do zastosowania wskazanego trybu. Tym samym, skoro przewodniczący wydziału odstępując od przydziału sprawy według kolejności wpływu, wskazał przyczynę takiej decyzji a przyczyna ta ma rangę ważnej, to w analizowanym zakresie nie doszło do naruszenia wskazanej normy. Tym samym wydany w sprawie wyrok nie zapadł w następstwie obrazy art. 351 § 1 k.p.k.

Na marginesie należy też zauważyć, że Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej nie uwzględnił wniosku strony procesowej o wyłączenie sędziego Wojciecha Palucha od rozpoznania sprawy, jak również Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Dalsze fakty i okoliczności podniesione w apelacji nie miały żadnego wpływu na sposób procedowania w przedmiotowej sprawie, ani też wpływu na uznanie oskarżonego A. G. za winnego popełnienia przestępstw z art. 258 § 3 k.k. i art. 296 § 1,2 i 3 k.k.

Apelacja prokuratora nie jest zasadna co do zarzutu rażącej niewspółmierności kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych oskarżonym A. G. i B. G.. Zarówno kary pozbawienia wolności orzeczone oskarżonym za przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. przypisane im w punktach 1 i 7 wyroku w wymiarze po 1 roku pozbawienia wolności oraz za przestępstwa z art. 296 § 1,2 i 3 k.k. i art. 273 k.k. przy zastosowaniu art. 11§ 2 k.k. i art. 12 k.k. przypisane im w punktach 2 i 8 wyroku w wymiarze po 2 lata pozbawienia wolności i po 250 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka grzywny jest równa kwocie 200 zł, są współmierne do stopnia zawinienia sprawców i stopnia społecznej szkodliwości czynów. W stopniu należyтым uwzględniają rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiar powstałej szkody majątkowej, pobudki, motywy i sposób działania oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność oraz dużą odległość czasową od dokonanych przestępstw. Powinny wpłynąć na nich wychowawczo, działać zapobiegawczo i być przykładową nauczka na przyszłość. Natomiast orzeczone kary łączne

pozbawienia wolności w wymiarze po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji powinny spełnić swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Dla uwzględnienia zarzutu apelującego niezbędnym było wykazanie, że kary wymierzone oskarżonym A. G. i B. G. są nie tylko niewspółmierne, ale rażąco niewspółmierne. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza zaś znaczną dysproporcję między karą wymierzoną, a karą sprawiedliwą, zasłużoną. Nie każda więc różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować. Chodzi tu o tak istotne różnice ocen, że dotychczas wymierzoną karą można byłoby nazwać także w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną. Należy dodać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie wskazanych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna różnica między karą wymierzoną, a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. W związku z tym, że orzeczone kary wobec oskarżonych A. G. i B. G. czynią zadość dyrektywom sądowego wymiaru kary określonym w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz podzielając stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie okoliczności, które wziął pod uwagę przy wydawaniu orzeczenia o karze, Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutu prokuratora o rażącej niewspółmierności kar, uznając, że wnioskowane przez niego kary są zbyt surowe.

Również apelacje obrońców oskarżonych A. G. i B. G. zawierające zarzuty rażącej niewspółmierności orzeczonych i wnioski o warunkowe zawieszenie wykonania kar pozbawienia wolności nie mogą być uwzględnione w przyczyn wyżej wskazanych. Orzeczone kary są słuszne i sprawiedliwe oraz nie noszą cech rażącej niewspółmierności. Ich złagodzenie nie byłoby właściwe i mogłoby być odebrane jako wyraz nadmiernej pobłażliwości dla sprawców tego rodzaju poważnych przestępstw gospodarczych.

Apelacja obrońcy oskarżonego S. W. nie jest zasadna co do zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Zarówno kara pozbawienia wolności orzeczona oskarżonemu za przestępstwo z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przypisane mu w punkcie 15 w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jak i 100 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka grzywny jest równa kwocie 200 zł, są współmierne do stopnia zawinienia sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. W stopniu należytym uwzględniają rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiar powstałej szkody majątkowej, pobudki, motywy i sposób działania oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność oraz dużą odległość czasową od dokonanych przestępstw. Powinny wpłynąć na niego wychowawczo, działać zapobiegawczo i być przykładną nauczka na przyszłość. Natomiast orzeczona kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, powinna spełnić swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Jest ona sprawiedliwa i właściwie ukształtowana oraz nie nosi cech rażącej niewspółmierności. Jej złagodzenie nie byłoby właściwe i mogłoby być odebrane jako wyraz nadmiernej pobłażliwości dla sprawców tego rodzaju poważnych przestępstw gospodarczych.

Wracając do apelacji obrońcy oskarżonego R. S. należy przypomnieć, że konieczność umorzenia postępowania sądowego wobec oskarżonego na skutek przedawnienia karalności przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., spowodowała też potrzebę podjęcia rozstrzygnięcia w zakresie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności. W zaistniałym układzie procesowym brak jest bowiem podstaw do jej orzekania. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 20 w stosunku do oskarżonego R. S. w przedmiocie kary łącznej pozbawienia wolności oraz w punktach 21 i 22 zawierających rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oraz o dozorze kuratora sądowego. W wyniku rozpoznania apelacji Sąd Apelacyjny na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. w zw. z art. 4§ 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary w punkcie 19 w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności oskarżonemu R. S. warunkowo zawiesił na okres lat 4 tytułem próby, a na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał go pod dozór kuratora sądowego.

Zarówno kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jak i kara grzywny we właściwy sposób uwzględniają stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa, przejawiający się w charakterze

naruszonych dóbr prawnych, w sposobie, okolicznościach oraz skutkach jego działania, pobudkach i motywach zachowania, a także stopień winy, jak również jego warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasową niekaralność, co sprawia, że powinny spełnić swoje zadania w zakresie wychowawczego oddziaływania na sprawcę, jak i w płaszczyźnie społecznego oddziaływania, jak również w dziedzinie zapobiegania przestępstwom oraz umacniania poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego. Absolutnie nie przekraczają granic karygodności i ujemnego ładunku bezprawia zawartego w popełnionym przestępstwie. Niewątpliwie uzmysłowią oskarżonemu naganność takiego postępowania oraz powinny wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego, norm moralnych i zasad współżycia społecznego oraz spełnić swoje cele w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Wracając do apelacji obrońcy oskarżonej J. G. (1) to trzeba stwierdzić, że rozstrzygnięcie w zakresie orzeczenia o karze jest trafne i słuszne. Sąd Apelacyjny podzielił zapatrywania Sądu Okręgowego oraz okoliczności, które wziął pod uwagę wymierzając jej karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i karę grzywny. Zastosowane sankcje karne należy odnosić do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego jej przestępstwa, uwzględniając charakter naruszonych dóbr prawnych, sposób, okoliczności oraz skutki jej działania, pobudki i motywy zachowania, a także stopień winy, jak również jej warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasową niekaralność, co sprawia, że powinny spełnić swoje zadania w zakresie wychowawczego oddziaływania na sprawcę, jak i w płaszczyźnie społecznego oddziaływania, jak również w dziedzinie zapobiegania przestępstwom oraz umacniania poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego. Kary te winny zrealizować cele określone w art. 53 k.k. i nie mogą być uznane za rażąco niewspółmiernie surowe. Powinny spełnić zakładane funkcje w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd Apelacyjny na skutek wniesionych apelacji uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 31 w stosunku do oskarżonych A. G. i B. G. w zakresie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. Na mocy tego przepisu Sąd Okręgowy nałożył na obu oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.302.126,19 zł na rzecz (...) S.A. w upadłości z siedzibą w B.. Jednak z akt sprawy wynika, że powyższa spółka akcyjna została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego 21 maja 2018 r. i stosowny wpis uprawomocnił się 13 czerwca 2018 r. (t. 131, k. 24.114). W tej sytuacji zakończenie postępowania upadłościowego spółki akcyjnej i wykreślenie jej z rejestru oznacza utratę bytu prawnego tego podmiotu, co w konsekwencji skutkuje niemożnością orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 k.k.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zostało wydane w oparciu o zasadę słuszności i brak jest w tym zakresie przesłanek do jego zmiany lub uchylecia.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu wniesionych apelacji zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych A. G., B. G., S. W. i R. S. z wyżej naprowadzonych przyczyn, a w pozostałym zakresie uznał go za trafny oraz słuszny i na podstawie art. 437§1k.p.k. utrzymał go w mocy.

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego R. S. za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 ust.1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U z 2018 r. poz.1184 j.t. ze zm.), a o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 633 k.p.k. i art. 635 k.p.k., uwzględniając sytuację majątkową i rodzinną oskarżonych.

S.S.O.(del.) Arkadiusz Cichocki S.S.A. Witold Mazur S.S.A. Alicja Bochenek